

ABSTRAKTIKIRJA

Back to the Future of Music Research

Suomen musiikintutkijoiden 21. Symposium

The 21st Annual Symposium for Music Scholars in Finland

Abstraktikirjan toimittajat: Kai Tuuri, Henna-Riikka Peltola & Joonas Pihala

Kansikuva: Henna-Riikka Peltola & Sami Saresma

ISBN: 978-951-39-7042-0

Symposiumin järjestää Jyväskylän yliopiston Musiikin, taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitos yhteistyössä Suomen musiikkitieteellisen seuran, Suomen Etnomusikologisen Seuran, sekä Suomen Akatemian rahoittaman tutkimusprojektin *Music, Nature, and Environmental Crises* kanssa. Symposiumin järjestämistä tukee Suomen kulttuurirahasto ja Tieteellisten seurain valtuuskunta.

Paikallinen järjestelytoimikunta (JY):

Kai Tuuri (puheenjohtaja)
Henna-Riikka Peltola (koordinaattori)
Riitta Rautio
Pekka Toivanen
Esa Ala-Ruona
Markku Pöyhönen
Taru-Maija Heilala-Rasimov

Kansallinen järjestelytoimikunta:

Markus Mantere, Taideyliopiston SibA, Suomen musiikkitieteellisen seuran pj.
Juha Torvinen, Taideyliopiston SibA
Johannes Brusila, Åbo Akademi
Susanna Välimäki, Turun yliopisto
Juha Ojala, Oulun yliopisto
Meri Kytö, Tampereen yliopisto
Ari Poutiainen, Helsingin yliopisto
Kaarina Kilpiö, Taideyliopiston SibA, MuToVe-koordinaattori

Konferenssiavustajat:

Saana Sutinen
Jenna Vesämäki
Tuomas Leppisaari
Kristiina Perämäki
Jenny Inkinen
Joonas Pihala

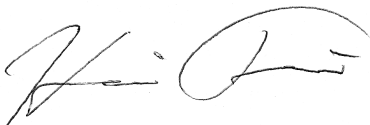
Esipuhe

Lähtiessämme miettimään teemaa tämän vuoden musiikintutkijoiden symposiumille, melko nopeasti päätimme että sen tulisi jollakin tavalla pyrkiä edistämään positiivista tulevaisuudenuskoa musiikintutkimuksen tarpeellisuudesta ja merkittävydestä. Järjestelytoimikuntamme ideariihen ajattelua innoitti erityisesti viime aikojen rakenneuudistusten myötä kurjistuneet näkymät liittyen humanististen, etenkin taidealojen oppiainneiden ja tutkimuksen asemaan ja arvostukseen Suomen yliopistoissa. Symposiumin teema – *paluu musiikintutkimuksen tulevaisuuteen* – haastaa meidät osallistujat tarkastelemaan monitasoisesti ja kriittisesti musiikkia ja musiikintutkimusta. Toivomme, että se myös kannustaa meitä kaikkia pohtimaan musiikintutkimuksen ja tutkijoiden vaikutusmahdollisuuksia siihen, millaiseksi tulevaisuus muodostuu.

Kun musiikintutkijat keväällä 2012 edellisen kerran tapasivat Jyväskylässä, symposiumissa pohdittiin musiikintutkimuksen monitieteisyyttä. Tämänkin kevään runsas esitelmätarjonta heijastelee näkökulmien runsautta ja monipuolisuutta, jonka perusteella suomalaista musiikintutkimusta voimme todellakin hyvällä syyllä kutsua monitieteiseksi. Musiikki-ilmion tutkiminen ei tunnu helposti asettuvan vain yksittäisen tieteenalan tai tutkimussuuntauksen piiriin, vaan resonoi hyvin laajasti erilaisten tutkimusintressien ja tulokulmien kanssa. Tätä on syytä pitää yhtenä musiikintutkimuksen vahvuuksista. Asiassa piilee kuitenkin myös haasteita, jotka liittyvät musiikintutkimuksen kentän yhtenäisyyteen. Miten me jatkossa varmistamme, että monitieteisyyden ulottuvuudet, erilaiset tutkimisen paradigmat, toimivat synergisesti eivätkä eriyttävästi? Voisimmeko tulevaisuudessa nähdä musiikintutkimuksen yhtenäisesti vahvana, laajasti ihmiselämän ja tutkimuksen alueita koskettavana tutkimusalana, joka ei suostu antautumaan vain sille osoitettuihin kapeneviin marginaaleihin?

Toivotan sydämellisesti koko Jyväskylän järjestelytoimikunnan puolesta antoisia ja idearikkaita päiviä symposiumin parissa.

Jyväskylässä 7.4.2017

Kai Tuuri

Symposiumin paikallisen järjestelytoimikunnan pj.

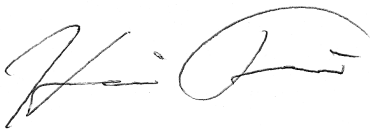
Foreword

As soon as we started brainstorming about suitable themes for this year's symposium for music scholars, we almost immediately decided that we somehow want to restore confidence in the relevance of music research in these economically difficult times, as well as promote discussions about the future directions within the multidisciplinary field of music research. Through our chosen theme – *back to the future of music research* – we even want to emphasise possible ways of changing our future through music and research.

Five years ago, when this symposium last time gathered Finnish music researchers to Jyväskylä, the focus of discussions were on multidisciplinary in music research. When looking at this year's rich offerings of presentations, the diversity of different approaches and methods arguably reflects multidisciplinary nature of the research field. It indeed seems that there is something in music research that just does not easily settle within a single niche of scientific discipline, but rather, resonates widely with different approaches, paradigms and the usage of different methods. This should be considered as one of the main strengths of music research. However, there also lies challenges to be tackled, in terms the unity of the research field as a whole. Thus, in what ways can we ensure that the diversity of approaches results in synergetic integration rather than segregation? Looking into the future, could we start envisioning music research as a strong, interdisciplinary coherent and united field that refuses to fit into the narrow margins currently being allotted?

On behalf of the whole organizing committee, I wish you very productive and inventive experiences in the symposium.

Jyväskylä, April 7th 2017

Kai Tuuri
Chair of the local organizing committee

Ruokailu ja kahvitaumat

Konferenssilounaat tarjotaan kampusravintola Tiliassa (T-rakennus, joka sijaitsee Musica-rakennuksen välittömässä läheisyydessä). Huomioithan, että lounaat ja kahvitus sisältyvät rekisteröitymismaksuun (30e/55e/60e). Lounaiden ja kahvitaukojen tarkemmat ajankohdat löytyvät ohjelmasta, kahvia on tarjolla aulassa koko symposiumin ajan.

Internet

Konferenssivieraat saavat vierailijatunnukset ja salasanat yliopiston verkkoon ilmoittautumisen yhteydessä. Jyväskylän yliopistolla on käytössä myös langaton Eduroam –verkko, joten voit hyödyntää myös oman instituutiosi Eduroam –tunnuksia.

OHJELMA / PROGRAM

Keskiviikko 19.4.2017				
9:00-	REKISTERÖITYMINEN / REGISTRATION (Musican aula)			
10:30-11:00	Symposiumin avaus (M103) Laitosjohtajan tervehdys			
11:00-12:30	<p>Paneelikeskustelu musiikintutkimuksen tulevaisuudesta (M103)</p> <p>Juha Torvinen (Taideyliopiston SibA), Milla Tiainen (Helsingin yliopisto), Heikki Uimonen (Taideyliopiston SibA), Terhi Skaniakos (JY Strategisen kehittämisen yksikkö), Kai Tuuri (Jyväskylän yliopisto), Henna-Riikka Peltola (Jyväskylän yliopisto)</p> <p>Keskustelua johtaa Esa Ala-Ruona (Jyväskylän yliopisto)</p>			
12:30-13:30	LOUNAS / LUNCH (Ravintola Tilia)			
13:30-14:30	<p>Kutsuvierasesitelmä / Keynote presentation (M103)</p> <p>Prof. Martin Clayton: <i>In time with the music: Interpersonal entrainment in music performance</i></p>			
14:30-14:45	Tauko / Break			
14:45-16:45	Musica auditorio M103	BoomBox	M320	M308
	Hyvinvointi ja musiikkiterapia / Well-being and Music Therapy (PJ: Esa Ala-Ruona)	<i>Teemasessio: Valta musiikintutkimuksessa</i>	Näkökulmia musiikillisiin kokemuksiin / Perspectives on Musical Experiences (PJ: Kai Tuuri)	<i>Teemasessio: Soiton- ja laulunopiskelutraditioita uusissa konteksteissa</i>
	Taru Tähti: <i>Soveltava etnomusikologia vanhuspalveluissa</i>	Session alussa: MUSICAL ENCOUNTERS WITH DELEUZE AND GUATTARI -kirjan julkistamistilaisuus ja esittely. Session puhujat: Pirkko Moisala Taru Leppänen Milla Tiainen	Anu Vehviläinen: <i>Creating Spaces in Practicing – An Autoethnographical Study on a Pianist's Mental Space</i>	Session puhujat: Erja Kosonen Johanna Hasu Soile Tikka Hannele Valtasaari
	Anne Teikari: <i>Saavutettava etäkonsertti ja musiikkiteos</i>		Ivan Jimenez & Tuire Kuusi: <i>Towards better understanding of how academic music research can enrich listeners' experiences</i>	
	Jukka Kuusela: <i>Miten traumadiagnostiikkaa voisi kehittää?</i>		Oskari Koskela: <i>Kehollinen käänne kognitiivisessa musiikkitieteessä: enaktiivinen näkökulma musiikilliseen kokemukseen</i>	
	Nerdinga Letule: <i>Computational music analysis in the search for meaning in clinical improvisations</i>		Anne Tarvainen: <i>Laulamisen marginaalit: Vokaalisen soomaestetiikan näkökulma</i>	
16:45-17:00	KAHVIA JA VÄLIPALAA / COFFEE AND SNACKS (Musican aula)			

17:00-19:00	Musica auditorio M103	BoomBox	M320	M308
	Musiikki ja toiseus / Music and Otherness (PJ: Yrjö Heinonen)	Popmusiikki ja musiikki-teollisuus / Pop Music and Music Industry (PJ: Olli Heikkinen)	<i>Teemasessio: Keholliset suhteet musisoimisen välineisiin ja oppimisen ympäristöihin</i>	<i>Thematic session: Big Data for Music Research: Past, Present, and Future</i>
	Laura Wahlfors: <i>Cameron Carpenter, camp ja tulevaisuuden queer-urkutaide</i>	Tuomas Auvinen: <i>Different agencies of the Record Producer in Recording Projects of Pop, Rock and Classical</i>	Session puhujat: Mikko Myllykoski Katja Sutela Kai Tuuri	Session presenters: Will Randall Pasi Saari Fabi Prezja
	Henri Pitkänen: <i>Ksenomusikologia: muiden kuin ihmisten musikointi ja sen toiseuttamisen keinot</i>	Juho Kaitajärvi-Tiekso: <i>The New Amateur Music Economy and the Spirit of Neoliberalism</i>		
	Sanna Iitti: <i>Patriotism & Islam in Beethoven's Die Ruinen von Athen, Op. 113, and König Stephan, Op. 117</i>	Geoff Luck: <i>Relationships between music preferences and demographics in five key global markets</i>		
Noora Karjalainen: <i>The Other Voice: Female Folk Singers as the Cosy Other in the Media</i>	Salli Anttonen: <i>Autenttisuuden diskursseja populaarimusiikissa</i>			
20:00-22:00	TERVETULIAISET / WELCOME GET-TOGETHER Jalo kitchen & lounge (Hannikaisenkatu 35) Musiikista vastaa: <i>Maailmanmusiikkiorkesteri 'Rienaus'</i> (alkaan 20:30)			

Torstai 20.4.2017

9:00-11:00	Musica auditorio M103	BoomBox	M320	M308
	Historiallinen musiikintutkimus/ Historical Musicology (PJ: Pekka Toivanen)	Kulttuurisia kohtaamisia/ Cultural Encounters (PJ: Salli Anttonen)	<i>Thematic session: Sonic Interconnections I: Environmental Messages in Music and Sound</i>	Musiikkikasvatus (PJ: Jukka Louhivuori)
	Markus Virtanen: <i>Säveltäjä Ann-Elise Hannikainen – säveltäjätöön ja reseption tarkastelua</i>	Yinh-Hsien Chen: <i>Sounding Finnish: authenticity of kantele in Japan</i>	Session presenters: John Richardson Tore Størvold Susanna Välimäki Juha Torvinen	Katja Sutela: <i>Kehollinen musiikillinen toiminta erityisoppilaiden toimijuuden tukena</i>
	Olli Heikkinen: <i>Suomalaisen torviseitsikon synty – uusintitutiivonaalinen tulkinta</i>	Kim Ramstedt: <i>Samba in Finland: Competition Rules as a Strategy of Cultural Adaptation</i>		Tarja-Riitta Hurme, Marjaana Puurtinen & Hans Gruber: <i>Musiikkikasvattajan katse, toiminta ja puhe onnistuneessa ohjaustilanteessa</i>
	Paul Niemisto: <i>Mid Century Brass Band Development in Finland (1830-1850)</i>	Yrjö Heinonen: <i>Suomalaisen tangon suomalaisuus</i>		Henna Suomi: <i>Säveltämisen mahdollisuudet musiikin perusopetuksessa</i>
	Riitta Rautio: <i>“Suomalainen rytmi” suomalaisissa yksinlauluissa. 1800-luvulla syntyneiden suomalaisten säveltäjien yksinlaulujen rytmiikan tarkastelua</i>	Soila Jaakkola: <i>Millaista on tulevaisuuden musiikin perusteiden opetus musiikkiopistossa</i>		
11:00-11:15	Tauko / Break			
11:15-12:15	Kutsuvierasesitelmä / Keynote presentation (M103) Prof. Sabine Feisst: <i>U.S.-Mexican Border Chords and Discords: Perspectives on the Changing Sonic Ecologies in the American Southwest</i>			

12:15-13:30	LOUNAS / LUNCH (Ravintola Tilia)			
13:30-15:30	Musica auditorio M103	BoomBox	M320	M308
	Historia ja yhteiskunta (PJ: Henna-Riikka Peltola)	Musiikkitapahtumat ja kulttuuripolitiikka/ Musical Events and Cultural Politics (PJ: Ari Poutiainen)	Thematic session: Sonic Interconnections II: Sustainability in Environment, Culture and Society	Teemasessio: Millaista lisäarvoa katseenseurantamenetelmä voi tuoda musiikintutkimukseen – ja millä ehdoilla?
	Helena Tyrväinen: <i>Loistavia ja sammuvia kulttuuripääkaupunkeja: ajatuksia musiikin historian rajakohdista ja jatkuvuuksista</i>	Ari Poutiainen: <i>Farther Along the String: A Study on the Zbigniew Seifert Jazz Violin Competition</i>	Session presenters: Heikki Uimonen Taina Riikonen Tanja Tiekso Atte Häkkinen	Session puhujat: Marjaana Puurtinen Nina Loimusalo Anna-Kaisa Ylitalo Erkki Huovinen
	Liisamaija Hautsalo & Saija-leena Rantanen: <i>Ooppera ja sosialismi</i>	Morakeng Edward Kenneth Lebaka: <i>Academic music research in South Africa is under threat</i>		
	Tanja Välisalo & Petri Karonen: <i>Nuorisokulttuurien historia monitieteisen tutkimuksen kohteena</i>	Merja Hottinen: <i>Kohtaamisia, elämyksiä ja nykymusiikkifestivaalin ajassa muuttuva rooli</i>		
	Vesa Kurkela: <i>Suomalaisen middle-musiikin jäljillä</i>	Marjaana Virtanen: <i>Yhteiskunnallisesti valveutuneita, poikkitaiteellisia esityksiä rakentamassa. Etnografinen tutkimus Meidän Festivaalin (2015-16) konserttien harjoituksista</i>		
15:30-15:45	Tauko / Break			
15:45-16:45	Musica auditorio M103	BoomBox	M320	M308
	Musical Identities and Belonging (PJ: John Richardson)	Multimodaalisten kokemusten tutkimus (PJ: Sanna Qvick)	Monitieteiset näkökulmat / Multidisciplinary perspectives (PJ: Nina Loimusalo)	Music, Motion, and Interpersonality (PJ: Birgitta Burger)
	Leena Pääkönen: <i>Storied relationships among musicking: collaborative concert project in oral narratives among Finnish adolescents</i>	Sanna Klemetti & Erkki Huovinen: <i>Nuotit kuvaobjekteina: Nähdyn nuottikuvan vaikutus kuullun musiikin esteettiseen arviointiin</i>	Fabi Prezja, Petri Toiviainen & Pasi Saari: <i>Testing novel spectro-temporal musical descriptors with genre, dance style, and mood classification tasks</i>	Joshua Bamford: <i>Social bonding through music-dance. What is it, and how do we find it?</i>
Ayhan Erol: <i>Cultural memory, Mother Tongue and Music: The Finnish Tatars</i>	Maija Kontukoski: <i>Kylmäkoneen ja metsän huminaa: Valintamyymälän äänimäisematutkimus</i>	Jari-Matti Nurminen: <i>Epistemologinen aihio uusille tutkimusideoille</i>	Marc Thompson, Yorgos Diapoulis, Tommi Himberg & Petri Toiviainen: <i>Interpersonal coordination in Dyadic Performance</i>	
16:45-17:15	KAHVI JA VÄLIPALAA / COFFEE AND SNACKS (Musican aula)			
17:15-18:45	MTS:n ja SES:n KOKOUKSET (salit: M320 ja M308)			
19:30-22:00	SYMPOSIUMILLALLINEN / SYMPOSIUM DINNER Vesilinna Restaurant (Harjun vesitorni) Musiikista vastaa Jyväskylän Sinfonian huiluduo: <i>Esa-Veli Riuttamäki ja Paulo Ghigli</i>			

Oheistapahtuma / Additional event torstaina 20.4. klo 14:15-15:45 (A103)
 Työpaja / Workshop: Prof. Martin Clayton: *Is there such a thing as a culture-neutral theory of rhythm?*

Perjantai 21.4.2017				
9:00-11:00	Musica auditorio M103	BoomBox	M320	M308
	Musiikkikulttuurit / Music in Cultures (PJ: Imre Lahdelma)	Thematic session: Music for Emotional Wellbeing	Computer based Music Research (PJ: Petri Toiviainen)	Musiikin kerronnalliset funktiot / Narrative Functions of Music / Musikens dramaturgiska funktioner (PJ: Riitta Rautio)
	Xinjie Chen: <i>Multimodal Representation: Rooted Cosmopolitanism in Sámi CD productions in the First Decade of the New Millennium</i>	Session presenters: Suvi Saarikallio Margarida Baltazar Emily Carlson Katharina Schäfer Henna-Riikka Peltola	Martin Hartmann, Olivier Lartillot & Petri Toiviainen: <i>Musical feature and novelty curve characterizations as predictors of segmentation accuracy</i>	Sini Mononen: <i>Vainoaminen henkisenä raiskauksena elokuvassa Hirveä kosto</i>
	Outi Valo: <i>Keruuluetteloiden kertomaa: Erkki Ala-Könni suomalaisen kansanmusiikin talentajana</i>	Jaakko Erkkilä	Joni Pääkkö: <i>Bayesian Adaptive Estimation of Multidimensional Signal Detection Theory Models</i>	Kaapo Huttunen: <i>Musiikki ja ääni 2000-luvun pohjoismaisissa rikosdraamoissa</i>
	Anne-Mari Kivimäki: <i>Kansanmusiikin kautta muut kansantäiteet - monitaiteisuus</i>		Kai Lassfolk, Riitta Rainio, Antti Lahelma & Tiina Äikäs: <i>Archaeoacoustic study of the old rock paintings and offering sites in Northern Finland</i>	Kaj Ahlsved: <i>Musikens dramaturgiska funktioner i samband med sportevenemang</i>
		Iballa Burunat, Martín Hartmann, Elvira Brattico & Petri Toiviainen: <i>A fronto-parieto-temporal network underlies auditory boundary perception during real life music listening</i>	Sanna Qvick: <i>"Holy Jumpin' Jimmy" and the soundtrack of Finnish children's film Mr Who</i>	
11:00-11:15	Tauko / Break			
11:15-12:15	Kutsuvierasesitelmä / Keynote presentation (M103) Prof. Nicola Dibben: <i>Music amid the Global Humanities: what in the world is music research for?</i>			
12:15-13:00	KAHVI JA VÄLIPALAA / COFFEE AND SNACKS (Musican aula)			
13:00-14:00	Loppudialogi: Paluu tulevaisuuteen (M103) Kiitokset ja palkintojen jakaminen Pro gradu –palkinnon voittajan esitelmä			

KEYNOTE SPEAKERS / KUTSUVIERASPUHUJAT

Nicola Dibben, *University of Sheffield, UK*

Professor Nicola Dibben researches and teaches in the areas of psychology of music and popular music studies in the University of Sheffield. Her research interests include cross-modal perception of music, emotional experience of music, the influence of background music, music listening and subjectivity and contemporary popular music in relation to digitalization, environmentalism and feminism. Currently she researches cross-modal perception of music and writes a monograph about the first music album designed as an app for mobile devices (*Björk's Biophilia*). In addition to published articles she is the author of the books *Björk* (2009) and *Music and mind in everyday life* (2009, with Clarke E. & Pitts, S.). Dibben also serves as a co-editor of numerous journals including *Popular Music* and *Empirical Musicology Review*.

Nicola Dibben toimii professorina Sheffieldin yliopistossa tutkien ja opettaen musiikki-psykologiaa ja populaarimusiikkia. Hänen tutkimuskohteisiinsa kuuluvat mm. musiikin emotiotutkimus, taustamusiikin vaikutus ihmisen käyttäytymiseen, musiikin kuuntelu ja subjektiivisuus, sekä populaarimusiikki suhteessa digitalisaatioon, ympäristönsuojeluun ja feminismiin. Tällä hetkellä hän tutkii aistienvälisyyttä musiikin havaitsemisesta ja kirjoittaa monografia ensimmäisestä mobiiliapplikaatioksi suunnitellusta musiikkialbumista (*Björk- Biophilia*). Muiden tieteellisten julkaisujen lisäksi hän on kirjoittanut kirjat *Björk* (2009) ja *Music and mind in everyday life* (2009, yhdessä Clarke E. & Pitts, S.) Dibben toimii myös lukuisten julkaisujen kuten *Popular Music* ja *Empirical Musicology Review* toimituskunnissa.

Martin Clayton, *Durham University, UK*

Martin Clayton is Professor in Ethnomusicology in Durham University. His research interests include Hindustani (North Indian) classical music, rhythmic analysis, musical entrainment and embodiment, comparative musicology and early field recordings, British-Asian music and Western music in India. He has taught a wide range of ethnomusicological courses at many universities in UK and worked also as Visiting Assistant Professor at the University of Chicago. Currently he directs a major research project relating to interpersonal entrainment in music performance from a cross-cultural perspective. Martin served many years as a member

of committee for the *European Seminar in Ethnomusicology* (ESEM) and *British Forum for Ethnomusicology* (BFE), and serves on several editorial boards including the journals *Music Performance Research* and *Music Analysis*.

Martin Clayton toimii Durhamin yliopistossa etnomusikologian professorina, sekä musiikin laitoksen tutkimusjohtajana. Hänen tutkimuskohteinaan ovat Pohjois-Intian taidemusiikki (Hindustani), rytmianalyysi, kehollisuus, vertaileva musiikkitiede, varhaiset kenttätutkimusnauhoitteet, Brittiläis-Aasialainen musiikki sekä länsimainen musiikki Intiassa. Hän on opettanut laajasti useissa Ison-Britannian yliopistoissa, sekä vierailut mm. apulaisprofessorina Chigagon yliopistossa. Tällä hetkellä hän johtaa laajaa, useita musiikkikulttuureita käsittävää tutkimusprojektia liittyen ihmistenvälisiin liikkeisiin musiikillisissa konteksteissa. Clayton toimii usean tieteellisen julkaisun toimituskunnassa kuten *Music analysis* ja *Music Performance Research*, sekä toimi monta vuotta komitean jäsenenä Ison-Britannian ja Euroopan etnomusikologisissa seuroissa (*British Forum for Ethnomusicology* ja *European Seminar in Ethnomusicology*).

Sabine Feisst, Arizona State University, U.S.

Sabine Feisst is Professor of Music in Arizona State University. Her research interests focus on the music of the twentieth and twenty-first centuries, improvisation, eco-criticism and ecomusicology. She is the author of the awarded *Schoenberg's New World: The American Years* (2011) and *Der Begriff "Improvisation" in der neuen Musik* (1997). In addition to over 40 written book chapters and journal articles, Feisst has also contributed many encyclopedia entries to music dictionaries, along with other reference works. Currently she is preparing a monograph on music and ecology and editing the *Oxford Handbook of Ecomusicology*. She is also co-directing ASU's Acoustic Ecology Lab and serving on the editorial boards of *American Music* and *Ecomusicology Review* and a member of the Council of the American Musicological Society.

Sabine Feisst toimii musiikin professorina Arizonan valtionyliopistossa. Hänen tutkimuksensa on keskittynyt 1900- ja 2000-lukujen musiikkiin, improvisaatioon, ekokritiikkiin ja ekomusikologiaan. Lukuisten tieteellisten artikkelien lisäksi hän on avustanut myös useiden musiikin tietosanakirja-artikkelien koonnissa, sekä kirjoittanut teokset *Der Begriff "Improvisation" in der neuen Musik* (1997) ja palkitun *Schoenberg's New World: The American Years* (2011). Tällä hetkellä hän kirjoittaa monografiaa musiikista ja ekologiasta ja toimittaa kokoomateosta *Oxford Handbook of Ecomusicology*. Feisst toimii myös mm. julkaisujen *American Music* ja *Ecomusicology Review* toimituskunnissa, sekä ohjaa ASUn akustisen ekologian laboratoriota.

Keynote Lectures

Nicola Dibben

Music amid the Global Humanities: what in the world is music research for?

The study of music, and the arts and humanities more generally, seem under threat: marketisation of students, reduced presence of arts and humanities in earlier stages of education, cuts to research budgets, funding focused on business and societal challenges to which arts and humanities can seem to have little relevance. There are two main types of response to this situation. First a defensive reaction to an attack in which the value of musicology is reasserted in its own terms. Or second, a critical humanist approach which addresses global problems. In this presentation I ask whether music research can (or does) offer a critical humanistic approach which addresses global problems/societal challenges relevant to the twenty-first century.

By way of answering this question, I critique three examples from my own research experiences: an empirical study of the role of joy in music performance for human flourishing, and how this might disrupt and transform pedagogic practice in elite music institutions; a theoretical and music analytical study of how musical multimedia by Björk expresses human connectedness with the natural world and technology; and an ongoing critical humanist reflection on digital music culture focusing on recorded music in new media objects (including VR and AR), and the relationship with the "experience economy". Taking these examples I examine the extent to which music research can be more than an observer of the social, economic and artistic life worlds, and be transformative and disruptive in productive ways.

This presentation is an opportunity to reflect on why as music scholars we ask the questions of music that we do, whether we approach these questions with the most useful methods and resources, and whether these questions will provide critical insight onto being human through music.

Martin Clayton

In time with the music: Interpersonal entrainment in music performance

Human beings have a remarkable, and in some respects unique capacity to coordinate their actions: to be 'in time' with one another. Where does this ability come from, and what are its implications for the understanding of musical performance? The process by which our actions align in time, and can become synchronised, is known as entrainment. Studying entrainment is a useful way to study musical ensembles, and allows a lot of interesting questions to be addressed. How do musicians get, and stay, in time with each other? Is it a skill that has to be learned, and if so, how? How tightly synchronised do they have to be in order to feel 'in time', and how do we use sound and vision to achieve this? Does the way people synchronise with each other tell us more about the way groups are organised, for instance whether there is a clear leadership structure? In this presentation I will outline the fundamentals of musical entrainment, present some case studies, and discuss some of these questions.

Sabine Feisst

U.S.-Mexican Border Chords and Discords: Perspectives on the Changing Sonic Ecologies in the American Southwest

In the United States, concerns over security along the US-Mexico border have received much attention for more than two decades. Conservative American politicians have blamed illegal immigrants and drug traffickers for economic and safety problems and portrayed them as potential terrorists. In the early 2000s the George W. Bush administration propelled border fortification through fencing and surveillance. In 2017 U.S. president Trump ordered the immediate construction of ³big, fat, beautiful wall.² The backers of this project are not concerned about its dramatic consequences for the borderland's human and non-human inhabitants, least about its effect on the land's delicate sonic ecologies marked by the sounds of migratory and endangered species and the manifold musical practices nurtured by border crossings.

This talk first surveys the border's rich and complex aural space and then centers on such activist sound artists as Richard Lerman, Glenn Weyant and Garth Paine. They have listened to the borderland since the 1990s, transformed its fences into sound sources and musical instruments, and regularly recorded its sonic environment, thus documenting the changing acoustic ecology of U.S.-Mexico borderlands in a series of site-specific and acousmatic works.

Building on research by such scholars as Andreas, Fox, Kun, Madrid, Price, Rivera Servera/Young, Smith and personal interviews conducted with the artists, I will illuminate their philosophies and planned responses to Trumpian border politics.

Esitelmien abstraktit

Abstracts

Hyvinvointi ja musiikkiterapia / Well-being and Music Therapy

Soveltava etnomusikologia vanhuspalveluissa

***Taru Tähti**

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia

Musiikintutkija voi olla tärkeä keskustelukumppani moniammatillisessa kehittämistyössä. Omissa tohtoriopinnoissani olen tukenut ja tutkinut musiikillista toimijuutta vanhuspalveluissa. Musiikillisella toimijuudella tarkoitan tutkimuksessani sitä, kuinka vanhuspalveluiden asiakkaat ja työntekijät jäsentävät arkeaan musiikilla sekä millaiset yksilölliset, yhteisölliset ja rakenteelliset tekijät vaikuttavat musiikkiin liittyviin valintoihin vanhuspalveluiden arjessa. Käsitteeni musiikillisesta toimijuudesta pohjautuu etnomusikologi Alan P. Merriamin (1964) ja etnomusikologi Bruno Nettlin (1983) käsitteisiin musiikin käyttötarkoituksista ja funktioista, sosiologi Anthony Giddensin (1984) strukturaatioteoriaan sekä musiikkisosiologiassa ja musiikkikasvatuksessa 2000-luvulla käytyyn toimijuuskeskusteluun. Soveltavan etnomusikologian alaan kuuluva tutkimus pohjautuu kahden Sastamalan seudun sosiaali- ja terveystalouksissa vuosina 2012–2016 kehitetyn taidelähtöisen hyvinvointipalvelun kehittämisprosessiin: Musiikkimootorit on palvelukeskuksessa toimiva musiikkiryhmä, jota asiakkaat ja henkilökunta ovat ohjanneet yhdessä vuodesta 2012. Kulttuurikuntouttajat puolestaan on sastamalalaisten organisaatioiden yhteistyönä järjestämä täydennyskoulutus, jossa hoivatyöntekijät pohtivat taiteen ja kulttuurin mahdollisuuksia työssään. Kehittävän etnografian menetelmin tehdyn tutkimuksen tavoitteena on tuottaa taide- ja kulttuurialan toimijoille lisää tietoa siitä, kuinka kulttuuripalveluita voisi jatkossa tuottaa hoivapalveluissa niin, että ikäihmiset ja työntekijät osallistuisivat itse aiempaa laajemmin niiden toteuttamiseen. Sosiaali- ja terveysalan toimijoille tutkimus tuo tietoa taiteen ja kulttuurin merkityksistä ja mahdollisuuksista ikäihmisten hoivassa sekä työn ja työhyvinvoinnin kehittämisessä. Tutkimuksen esittelyn ohella pohdin, kuinka kehittää etnomusikologian ja muiden tieteenalojen välistä käsitteistöä ja keskustelua sekä tuoda esiin etnomusikologisen tutkimuksen roolia tämän päivän yhteiskunnan haasteiden ratkaisemisessa.

Hyvinvointi ja musiikkiterapia / Well-being and Music Therapy

Saavutettava etäkonsertti ja musiikkiteos

* Anne Teikari

Kulttuuripolitiikan tutkimuskeskus Cupore

Taiteen ja kulttuurin saavutettavuuden parantaminen on korostunut suomalaisessa kulttuuripolitiikassa viime vuosikymmenten aikana, ja on myös yksi istuvan hallituksen kärkihankkeista. Taiteen ja kulttuurin saavutettavuuden edistäminen on kirjattu niin ikään useiden kulttuurikeskusten strategioihin, ja teknologialla on sen toteuttamisessa merkittävä rooli. Mutta se, miten taiteen saavutettavuus toteutetaan – riittääkö siihen internet-yhteys ja valkokangas – ei ole yksiselitteistä.

Viime syksynä valmistunut gradututkielmani käsitteli Tampere-talossa vuosien 2013–2014 aikana toteutettua Etäevent-hanketta, jossa talon konsertteja striimattiin suorana internetin välityksellä sosiaali- ja terveysalan laitoksiin. Hankkeen taustalla oli ajatus tehdä Tampere-talon palveluista saavutettavia myös heille, jotka eivät fyysisesti pääsisi Tampere-taloon esimerkiksi vankiloista, vanhusten päiväkeskuksista sekä nuorten psykiatrisesta sairaalayksiköstä.

Kun konsertteja striimataan tällä tavoin uusiin ympäristöihin, moderni konsertti-instituutio asettautuu uudelleentarkastelun alaiseksi. Erityisesti klassisen musiikin piirissä on vakiintunut ajatus konserttielämyksestä ihanteellisimmillaan silloin, kun musiikista nautitaan samassa tilassa soittajien, useimmiten orkesterin, kanssa. Konsertissa esitettävä musiikki onkin nähty ensisijaisena konserttitapahtumassa esimerkiksi sosiaalisen seurustelun tai huvinpidon sijaan. Kulttuuripoliittisella tasolla saavutettavuuden edistämiseksi tehtävät toimenpiteet haastavat katsomaan autonomiseen teosestetiikkaan nojaavaa konsertti-instituutiota uudella tavalla, ja internetin välityksellä lähetettyä etäkonserttia ei Tampere-talossakaan nähty ensisijaisesti taide-elämyksenä vaan yhteisöllisenä, vuorovaikutteisena palveluna. Etäkonsertin mahdollisia esteettisiä puutteita sanottiin voitavan korvata yhteisöllisyydellä ja vuorovaikutuksella, joka toteutui esimerkiksi sähköisesti chat-yhteydellä illan artistin kanssa.

Taidesisältöjen tulisi olla toteutettavissa myös kulttuuri-instituutioiden ulkopuolella. Tämä tarkoittaa, että kaikille tulisi olla saavutettavissa se sama taide, joka on saavutettavissa myös omilla jaloillaan käveleville, ilman erityisavustajaa eläville ihmisille, jotka pääsevät itse niin halutessaan kulkemaan elokuvateattereihin ja museoihin. Esitelmässäni pohdin, mitä taiteelle ja sen vastaanottamiselle tapahtuu, kun konsertteja striimataan uusiin ympäristöihin, ja minkälaiseen asemaan musiikkiteos asettautuu konsertissa silloin, kun konsertin on tarkoitus olla saavutettava.

Hyvinvointi ja musiikkiterapia / Well-being and Music Therapy

Miten traumadiagnostiikkaa voisi kehittää?

***Jukka Kuusela**

University of Jyväskylä; Department of Music, Art and Culture Studies

On jo olemassa monia välineitä arvioida psyykkisiä traumaoireita, mutta näiden arviointivälineiden antamat tulokset voivat olla monista eri syistä vääristyneitä.(1) Eräiden tutkijoiden mukaan on mahdollista sivuuttaa nämä ongelmat projektiivisten psykologisten testien avulla, koska projektiiviset testit käyttävät moniselitteisiä ärsykeitä.(2)

Tutkimuksemme on ns. pilottitutkimus, jolla pyritään selvittämään audiovisuaalisten projektiivisten menetelmien käyttöä traumadiagnostiikassa. Tutkimusosa toteutetaan vertaamalla auditiivisia, visuaalisia ja audiovisuaalisia projektiivisiä testimenetelmiä toisiinsa. Audiovisuaalisina ärsykkeinä käytetään samanaikaisesti sekä musiikkia että visuaalista materiaalia. Tutkimme koehenkilöiden sanojen tuottamista, mielikuvien määrää ja laatua, vastausten emotionaalista ja traumaperäistä sisältöä sekä reaktioaikaa eri koeasetelmissa. Suunnitelmissa on myös liittää koehenkilöiden katseen seuranta tähän tutkimukseen.

Tärkein hypoteesi on, että audiovisuaalinen projektiivinen menetelmä on tehokkaampi kuin auditiiviset ja visuaaliset projektiiviset testimenetelmät. Se tuottaa enemmän diagnostisesti käyttökelpoista materiaalia traumasta. Jos tämä pitää paikkansa, audiovisuaalisia projektiivisiä testimenetelmiä pitäisi kehittää traumatutkimuksen ja kliinisen työn tarpeita varten.

Viitteet:

(1) Luxenberg, T. & Levin, P. 2004. The Role of

the Rorschach in the Assessment and Treatment of Trauma.

Assessing Psychological Trauma and PTSD, edited by Wilson, J.

and Keane, T.: 190-225. 2nd ed. The Guilford Press. New York.

(2) Ibid.

Hyvinvointi ja musiikkiterapia / Well-being and Music Therapy

Computational music analysis in the search for meaning in clinical improvisations

*Nerdinga Letulé

University of Jyväskylä

An objective measurement method for the musical processes taking place in music therapy is necessary in order to develop more effective clinical methods, increase professional recognition, improve interdisciplinary communication and enable more focused research. The main criticism of currently available methods is the lack of scientifically established links between the results of music analysis and clinically relevant issues. The aim of this presentation is to explore analysis methods of clinical improvisations in an attempt to establish links between musical and psychological processes. The applicability of aural, computational and notation-based music analysis methods to clinical improvisations will be investigated and triangulation of methods will be proposed as a way of assigning meanings to musical materials. Following the theoretical exploration of approaches to music analysis in music therapy, a case study will be presented in order to put the methodology into practice. Using triangulation of methods, the relations between musical, physiological and verbal data will be further explored.

Teemasessio: Valta musiikintutkimuksessa

*Pirkko Moisala¹, Taru Leppänen², Milla Tiainen¹

¹University of Helsinki

²University of Turku

Pohdimme tässä paneelissa vallan käsitettä. Valta on keskeinen teema pohdittaessa musiikintutkimuksen merkitystä, tarvetta ja tulevaisuutta.

Vallan käsitteestä tuli musiikintutkimukselle tärkeä 1990-luvulla feministisen ja kulttuurisen musiikintutkimuksen myötä. Kuten mikä tahansa keskeinen tutkimuskäsite se vaatii kuitenkin jatkuvaa päivittämistä ja uudelleenarviointia. Ehdotamme tässä paneelissa, että kulttuurintutkimuksellista vallan käsitettä voidaan hedelmällisesti laajentaa tiedollisesti ja poliittisesti ymmärtämällä sen ranskalaisten teoreetikkojen Gilles Deleuzen ja Félix Guattarin tavoin samanaikaisesti makro- ja mikropoliittisina liikkeinä. Kulttuurisessa musiikintutkimuksessa valtaa on useimmiten tarkasteltu tasolla, jota Deleuze ja Guattari kutsuvat makropoliittiseksi, esimerkiksi erilaisten identiteetikategorioiden ja sosiaalisten asemien välisinä hierarkkisina suhteina. Mikropolitiikka puolestaan viittaa sellaisiin tapahtumiin, suhteisiin ja muotoutumisen prosesseihin, joita ei voi pelkistää yleisiin kategorioihin tai ennalta määritettyjen identiteettien rajoihin. Deleuze ja Guattari kutsuvat näitä tapahtumia tulemisiksi. Heidän mukaansa ne ovat yhtä oleellinen todellisuuden ulottuvuus kuin makrotason kategoriat.

Paneeli toteutuu dialogina, jossa jatkamme musiikin- ja kulttuurintutkimuksellisia keskusteluja vallasta omien tutkimusesimerkkien avulla. Pohdimme kriittisesti metodologisia valintojamme kolmessa etnografisessa tutkimusprojektissa: pienten lasten musiikkikulttuureissa, Suomen ruotsinkielisten musiikkikäytänteissä ja ympäristöteemojen ilmenemisessä nykyisissä musiikkiesityksissä (erityisesti poikkitaiteellinen *The Algae Opera*, 2012). Paneeli on jatkumoa Suomen Akatemian rahoittamalle tutkimushankkeelle "Deleuzian Music Research" (2012–2016).

Paneelikeskustelun lopuksi julkistamme "Deleuzian Music Research" -projektimme keskeisiä tuloksia esittelevän kirjan "Musical Encounters with Deleuze and Guattari" (Bloomsbury, 2017), johon käsitellyt esimerkkitutkimukset liittyvät.

Näkökulmia musiikillisiin kokemuksiin / Perspectives on Musical Experiences

Creating Spaces in Practicing – An Autoethnographical Study on a Pianist's Mental Space

* **Anu Vehviläinen**

DocMus Doctoral School, Sibelius Academy

My research focuses on my mental space when I practice the piano. With the help of my autoethnographical data, I study my piano practicing during the period between Dec 25 2015 and Apr 11 2016. During that time, I was preparing a solo program of Karol Szymanowski's piano music.

My research is practice-based research where the praxis is strongly connected to the Western Art Music tradition. It's also autoethnographical research due to its method of data collecting as well as its subjective approach. The theoretical framework connects this study to feminist research. To collect data, I established a system which included meditation, performing, practicing and writing. During the four-month period I received 66 pages of work diary data.

Research questions were moulded while reading the data over and over again. The starting point was to say something about what's my mental space when I practice the piano. As my theoretical frames became clearer to me, I set a new research question: in what way is my mental space gendered? How does the fact that I am a woman affect my mental space? I focus on four concepts: 1) Musical work 2) Character 3) Audience 4) Romantic genius vs. mother.

Näkökulmia musiikillisiin kokemuksiin / Perspectives on Musical Experiences

Towards a better of understanding of how academic music research can enrich listeners' experiences

*Ivan Jimenez¹, Tuire Kuusi²

¹Sibelius Academy, UNIARTS and University of Pittsburgh

²Sibelius Academy, UNIARTS

One potential benefit of academic music research is its capacity to offer listeners new ways of experiencing music. With increasing demands for tangible, immediate returns challenging the value of music research, an objective assessment of how music research can enrich the experiences of a wide variety of listeners is important. One of the first steps in such assessment is to verify the psychological reality of the various phenomena that music research tries to unveil. Our current research aims to contribute to that process of verification. Specifically, our research studies listeners' ability to establish aural associations between structurally similar but superficially dissimilar musical events in classical, popular, and jazz music. Our research demonstrates that identifying music from a harmonic reduction in an open-set task is a challenging task that is significantly easier for musicians with extensive experience analysing, composing, or improvising music than for other types of listeners. Rhythmic similarity, melodic similarity, and harmonic-rhythm similarity were also found to have a significant influence on the experimental task. We suggest that presenting listeners with a series of gradual musical transformations can bridge the perceptual gap between compared musical events, assisting some researchers in making their insights more accessible to a wider audience.

Näkökulmia musiikillisiin kokemuksiin / Perspectives on Musical Experiences

Kehollinen käänne kognitiivisessa musiikkitieteessä: enaktivistinen näkökulma musiikilliseen kokemukseen

*Oskari Koskela

Jyväskylän yliopisto

Yleisemmän kognitiotieteen tavoin kognitiivinen musiikkitiede on perinteisesti nojautunut kognitivistisen paradigman mukaiseen näkemykseen kognitiosta informaation käsittelynä. Etenkin viime vuosina on kuitenkin yhä suuremmissa määrin alettu huomioida kehon ja toiminnan rooli musiikillisessa kognitiossa. Enaktivismi on yksi tätä nk. kehollista käännettä edustavista ajattelusuuntauksista.

Enaktivismin perusajatuksena voidaan pitää kognition ymmärtämistä vuorovaikutuksellisenä toimintana suhteessa ympäristöön. Pään sisällä tapahtuvan objektiivista ulkomaailmaa koskevan informaation käsittelyn sijasta kognition perustana on kehollinen toiminta, jonka kautta eliö enaktoi, eli määrittää itselleen merkityksellisen ympäristön. Esimerkiksi musiikin havaitsemista voidaan perusteiltaan käsitellä keholliseen tietotaitoon perustuvana tekemisenä, jossa subjekti ja objekti rakentavat toinen toistaan. Laajemmassa mielessä enaktivismia on kuvattu ei-reduktiiviseksi ja ei-funktionaaliseksi naturalismiksi, joka korostaa ajatusta elämän ja mielen jatkumosta sekä eletyn kokemuksen keskeistä asemaa osana kognitiivista tutkimusta.

Esitelmässä tarkastellaan enaktivistisen viitekehyksen sovellutuksia kognitiivisen musiikkitieteen puitteissa, painottaen erityisesti musiikillista kokemusta koskevaa tutkimusta. Tarkemmin tarkastellaan sitä, millaisena ilmiönä musiikki näyttäytyy enaktivistisesta perspektiivistä, minkälaisia teoreettisia ja käsitteellisiä välineitä viitekehys tarjoaa musiikillisen kokemuksen käsittelyyn ja mitä implikaatioita tällä on kognitiivisen musiikkitieteen itsensä kannalta. Erityinen painoarvo annetaan viimeiseksi mainitun aiheen mukaiselle kysymykselle siitä, tarjoutuuko enaktivismin kautta tapa tehdä ja ajatella tiedettä, jossa kokemus ei näyttäydy vain empiirisen tarkastelun kohteena vaan on reflektiivisesti läsnä itse tutkimuksessa.

Näkökulmia musiikillisiin kokemuksiin / Perspectives on Musical Experiences

Laulamisen marginaalit: Vokaalisen soomaestetiikan näkökulma

* Anne Tarvainen

Tampereen yliopisto

Tarkastelen tässä esitelmässä laulamisen marginaaleja sekä sitä, miten kulttuurissamme ylläpidetään "oikeanlaisen laulamisen" normeja. Esimerkkeinä toimivat kuurot, laulutaidottomat ja ääniongelmaiset laulajat. Huomio viedään äänen ja kehon suhteeseen laulamissa sekä laulamiseen kehollis-esteettisenä kokemuksena. Tarkastelun teoreettisina lähtökohtina ovat vokaalinen soomaestetiikka (Tarvainen 2016), soomaestetiikka (Shusterman 2008, 2012) ja voice studies -tutkimus (Thomaidis & Macpherson 2015).

Valotan kehollisen kokemuksen ja äänen suhdetta laulamissa esimerkein, joissa tuo suhde on jollain tavalla tullut haasteelliseksi, murtunut, vääristynyt tai se puuttuu kokonaan. Aiemmassa ihmisäänen tutkimuksessa onkin tuotu esille, että äänen rikkoutumisia ja reuna-alueita tarkastelemalla voidaan käsitellä kehon ja äänen väliseen suhteeseen, kehollisen äänen merkityksiin, normaaliuteen, intersubjektiivisuuteen sekä äänen esteettiseen ja affektiiviseen potentiaaliin liittyviä kysymyksiä (Neumark ym. 2010).

Pohdin esitelmässä sitä, millaisin käsittein laulututkija voi tarkastella marginalisoitua laulamista – ei vammaisuuden, osaamattomuuden tai äänen ongelmien näkökulmasta vaan tunnistamalla kyseisen laulamisen arvo sellaisenaan. Tuon esille vokaalisen soomaestetiikan näkökulman, jonka avulla laulamista voidaan lähestyä kehollisena ja esteettisenä toimintana, jossa tuotettu ääni ei asetu laulamista ensisijaisesti määrittäväksi tekijäksi. Pohdin myös sitä, miten laulututkimus voi osaltaan demokratisoida laulamista avartamalla ymmärrystämme laulamisen merkityksestä inhimillisenä toimintana.

Näiden kysymysten ja tarkastelujen myötä avautuu uudenlaisia näkökulmia siihen, millaista kehollis-äänellistä toimintaa voi ylipäätään pitää laulamisenä. Voiko esimerkiksi olla laulamista ilman selkeää melodiaa, rytmiä tai jopa ilman ääntä?

Teemasessio: Soiton- ja laulunopiskelutraditioita uusissa konteksteissa

*Erja Kosonen, Johanna Hasu, Soile Tikka, Hannele Valtasaari
JYU

Musiikin ja instrumentin opiskelu on opettajan ja oppilaan kohtaamisia – yhteistä ymmärtämistä ja kokemusmaailmojen kohtaamista kokonaisvaltaisessa tapahtumassa, jossa soittaja ja laulaja on musiikillisessa dialogissa persoonansa kautta, myös oman itsensä kanssa. Olemassaolon kokonaisuutta, kehollisuus, tajunnallisuus ja situationaalisuus säätelee Lauri Rauhalan käsittein situationaalinen säätöpiiri ja sen neljä kehää, jotka situationaalisina ehtoina muokkaavat koettua mielekkyyttä ja päinvastoin. Tämän vastavuoroisen mahdollistamisen verkoston avulla voidaan kuvata soittamiseen ja laulamiseen liittyviä merkityksiä ja motivaatiota.

Instrumentin hallinnassa on paljon toiston kautta opittua ja automatisoitunutta, tajunnallista mutta myös tajuttomalla tavalla kehollisesti aktiivista. Kokonaisvaltainen musiikillinen ilmaisu ovat esimerkkejä myös kehollisesti välittyvistä kulttuurisista merkityksistä. Näitä määrittävät kulttuuriset arvot ja käytänteet.

Laulaminen on instrumenteista erityinen nimenomaan siitä syystä, että instrumentti on kehossa itsessään. Oman kehon aktiivisuuden välttämättömyys korostuu erityisesti laulunopiskelussa. Laulamisen "löytäminen" omasta kehostaan virittää kehollisuuden kautta syntyneitä tärkeitä merkityssuhteita. Laulamisen ja äänenkäytön opiskelu on oman kehon kokonaisvaltaista opiskelua.

Musiikin oppimisprosessissa keskiössä on musiikki ja hallinnan ja pystyvyyden tunne suhteessa asetettuihin tavoitteisiin. Oppimisen ilo ja tyytyväisyys omaan pystyvyyteen voi avata tärkeän motiiviketjun ja positiivisen kehän, jossa saavutetut tavoitteet kannustavat uusiin ja vaativampiin tavoitteisiin jne. Samalla soittamisen ilo ja nautinto opitusta, minä osaan –kokemukset kehittävät myös soittajan itsetuntoa ja luovat näin uusia positiivisia merkityssuhteita soittamiseen. Oppimisen ilo nousee erityiseen keskiöön, kun oppimisprosessissa on vaikeuksia ja opettajan ammattitaito asetetaan koetukselle.

Kolmas tärkeä merkityssuhteita luova ja vahvistava on edellä mainittu vuorovaikutteisuus. Instrumentin opiskelua ohjaavat tajunnallisina kokemuksina mutta myös tajuttomina ja tajuntaa ehkäisevinä myös ympäristön kulttuuriset odotukset ja normit, jotka voivat olla jopa ratkaisevan tärkeä tekijä musiikin tekemiseen liittyvien merkityssuhteiden muodostumiselle. Vuorovaikutus opettajan ja oppilaan välillä edellyttää luottamusta, kannustavaa otetta ja jatkuvaa tukea. Situaatio määrittää puitteet, joihin monesti kuuluu myös opetustilanteisiin liittyvät situationaaliset osatekijät.

Musiikki ja toiseus / Music and Otherness

Cameron Carpenter, camp ja tulevaisuuden queer-urkutaide

*Laura Wahlfors

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia

Homoseksuaalisten urkurien enemmän tai vähemmän salaisella camp-kulttuurilla on pitkä perinne kirkkojen suojissa. Urkuvirtuoosi Cameron Carpenter (1981-) on varsinainen campin ruumiillistuma ja avoimesti ulkona kaapista; irokeesitukkainen, treenatun vartalonsa paljastavissa kimalleasuissa esiintyvä Carpenter ilmoittautuu omniseksuaaliksi. Hän soittaa rakennuttamiaan "International Touring Organ" -sähköurkuja, joiden sointivärien kirjo koostuu useiden eri kirkkourkujen äänistä sämplätyistä soundeista, ja sekoittaa konserteissaan tavanomaista urkuohjelmistoa, sovituksia, improvisaatioita ja eri tyylilajeja. Hänen konserttinsa ovat houkutelleet uutta yleisöä urkumusiikin pariin ja herättäneet reaktioita laidasta laitaan. (Suomessa häntä kuullaan 23.4.2017 Helsingin Musiikkitalossa.) Carpenterin missio on "tuoda klassinen musiikki tulevaisuuteen".

Esitelmäni käsittelee camp- ja queer-teorioiden kehyksessä sitä, millä tavoin Carpenter hämmentää urkutaiteen ja klassisen musiikin resitaalin käytäntöjä ja sukupuolen ja seksuaalisuuden ilmaisuun liittyviä normeja. Onko hänen toimintansa kosiskelevaa vai kumouksellista? Carpenterin tietoisesti rakennettu muusikkoidentiteetti ja show-henkinen taide herättävät ajatuksen, että moniulotteinen ja loputtoman joustava queer-identiteetti on myös uusliberalistisen ajan ihanne, helposti valjastettavissa markkinatalouden palvelukseen. Kysyn, miten ja missä määrin Carpenterin muusikkous voi silti toimia toiseuksia ja marginaalisia nautintoja juhlivana kriittisenä vastavoimana – ja millä keinoin musiikintutkimus voi valaista queer-muusikkouden kulttuurikriittistä potentiaalia.

Esitelmä kuuluu Koneen Säätiön rahoittamaan tutkimushankkeeseen "Klassisen musiikin muuttuva kenttä 2000-luvulla: Muusikkouden queer-päivitys" ("Queering Musicianship: Sexual Otherness in the Changing Field of Classical Music").

Musiikki ja toiseus / Music and Otherness

Ksenomusikologia: muiden kuin ihmisten musikointi ja sen toiseuttamisen keinot

*Henri Pitkänen

Helsingin yliopisto

Viime vuosikymmenien edistysaskeleet eläinten kognitiivisten kykyjen tutkimisessa, erilaisten tekoälyjen kehittämisessä ja maan ulkopuolisen elämän etsimisessä herättävät kysymyksiä liittyen mahdollisuuteen muiden kuin ihmisten musikoinnista. Ehdotan tässä esitelmässä termiä ksenomusikologia nimeksi musiikintutkimuksen suuntaukselle, jonka tutkimuskohteena ovat mainituista ryhmistä koostuva toinen sekä ihmisten niihin kohdistamat toiseuttamisen keinot. Kseno-etuliite tulee kreikan sanasta ksenos, joka tarkoittaa muun muassa vierasta, muukalaista ja outoa. Sitä on käytetty aikaisemmin esimerkiksi ksenologian (engl. xenology) kohdalla kolmessa eri asiayhteydessä: 1) maan ulkopuolisen elämän, 2) toiseuden ja 3) alkuaine ksenonin tutkimuksessa. Näistä esimerkeistä ksenomusikologia linkittyy kahteen ensimmäiseen käyttötapaan; ksenomusikologinen tutkimus on ensimmäisessä merkityksessään spekulatiivista tulevaisuuden ja kontrafaktuaalisten todellisuuksien tutkimista, koska toistaiseksi muiden kuin ihmisten musikointiä ei juuri esiinny mielekkäänä empiirisenä tutkimuskohteena. Toisessa merkityksessään ksenomusikologia tarkastelee toiseuttamisen tapoja, joita havainnoidaan esimerkiksi tieteiskirjallisuudessa, elokuvissa ja peleissä, mikä saattaisi avata työkaluja musikoinnin ihmiskeskeisyyden kriittiseen tarkasteluun. Tässä esitelmässä alustan tutkimusalan edellytykset, ehdotan lähtökohtia tulevalle tutkimukselle ja esitän muutamia käytännön esimerkkejä toiseuttamisen keinoista.

Musiikki ja toiseus / Music and Otherness

Patriotism and Islam in Beethoven's Die Ruinen von Athen, Op. 113, and König Stephan, Op. 117

*Sanna Iitti

Independent Scholar

My paper examines perceptions of patriotism and Islam in Ludwig van Beethoven's incidental music for August von Kotzebue's festival plays *Die Ruinen von Athen* and *König Stephan, oder Ungarns erster Wohltäter*. I shall reveal that in *Die Ruinen von Athen*, Muslims' religious practice is juxtaposed with the advancement of the ideal of art religion. Beethoven's suite equaled philosophical discussion about the arts' purpose, according to my contention.

Aside with the fight against the Ottomans, the establishment of Christian religion is a central concern of *König Stephan, oder Ungarns erster Wohltäter*. Beethoven's composition presents allusions to the baroque's ecclesiastic music. His version of Hungarian music (all'Ongarese) is characteristically feminine as he narrates Gisela's arrival to her wedding with Stephen. This lyrical number (No. 4) must have invited thought about Hungary's political stance as Austria's subordinated region.

Beethoven's incidental music aimed at enhancing the Hungarian people's loyalty to Austria's Emperor Francis I. Ottomans are portrayed as crude conquerors disrespectful of Occidental values in both Opp. 113 and 117. Both opuses imply Islam's perilousness as a spirituality, whose manifestation harmed Western societies.

Musiikki ja toiseus / Music and Otherness

The Other Voice: Female Folk Singers as the Cosy Other in the Media

*Noora Karjalainen

University of Vaasa

The concept of otherness is central to the media representations of Julie Fowlis, Muireann Nic Amhlaoibh, Kate Rusby, and Emily Portman. Their being folk or traditional musicians others them to the mainstream music scene, marginalising their media presentation. Their femaleness others them to the male artists of the same genre of music, and to the music business in general. Singing in minority language others them to artists who sing in English, and also to the audiences who cannot understand their songs. These different levels of otherness imposed on the singers are syntheses of the components of which the singers' media representations are constructed, such as nostalgia, authenticity and the gendered presentation.

While the conventional post-colonial definitions of otherness render the other as something threatening and oppressed, here the singers are viewed as the cosy other, a concept I seek to develop. In the media the singers are constructed as the cosy other, affable and unthreateningly different with singular cultural traits, whereas the cultural baggage is wrapped up in cosiness, niceness and nostalgia.

The theoretical framework of this paper draws on the conceptualisations of otherness in sociological and gendered terms, combining it with the concepts of nostalgia, authenticity and genderedness.

Popmusiikki ja musiikkiteollisuus / Pop Music and Music Industry**Different Agencies of the Record Producer in Recording Projects of Pop, Rock and Classical*****Tuomas Auvinen**

University of Turku

In my paper, I'm going to explore the agency of the record producer and the music production studio as a cultural space through the comparison of three different ethnographic case studies, which took place in 2015-2017, and thus present some of the preliminary results of my PhD project. By comparing and contrasting the agency of the record producer in a pop production, in a rock production and in a classical production, I will discuss what producers have in common despite different genres or stylistic categories of the music they are working on and how their roles differ from each other due to the different production settings and the different production studios they are working in. Furthermore, I will examine what the producer's role is compared to other creative parties involved in the record production process and how different structural circumstances affect the agency of the producer. My presentation is based on analysis, in which I have triangulated in-depth interviews, field observations written during production sessions, photos and videos taken and shot during recording sessions and pieces of music in their various stages of the production sessions.

Popmusiikki ja musiikkiteollisuus / Pop Music and Music Industry

The New Amateur Music Economy and the Spirit of Neoliberalism

*Juho Kaitajärvi-Tiekso

Tampereen yliopisto

In this paper I juxtapose two discourses of amateurism within music production: a one related to the digitalisation and the "new music economy" (e.g. Wikström 2009), and the other represented by independent micro record labels in Finland.

With the emerging digitalisation of music cultures, the discourse describing "new music economy" or "new amateurs" in the scholarly literature have related amateurism to more democratic opportunities. According to it, anyone can implement information technology for producing and distributing music recordings and reaching success. A conflicting discourse is constructed in my interviews with ten Finnish micro labels specialising in various popular music genres. They share a positive view on amateurism while avoiding the determination of artistic practices by professional and utilitarian objectives.

In the first discourse, amateurism is considered as a springboard to a professional career, while the latter cherishes it as a valuable ideological position.

Contextualising the discourses in neoliberalism, this paper deploys conjunctural analysis (Lehtonen 2016) as well as theories by popular music studies and ethnomusicology. It attempts to outline one of the possible paths of music studies in the near future, where music is considered an important part of the society, but nevertheless a field which requires a special expertise.

Bibliography:

Lehtonen, M. 2016, "'What's going on?' in Finland: Employing Stuart Hall for a conjunctural analysis." *International Journal of Cultural Studies*, Vol. 19(1), pp. 71–84.

Wikström, P. 2009, *The music industry : music in the cloud*, Polity Press, Cambridge.

Popmusiikki ja musiikkiteollisuus / Pop Music and Music Industry**Relationships between music preferences and demographics in five key global markets*****Geoff Luck**

University of Jyväskylä

Twenty-first century developments in global availability of music, such as via digital streaming platforms coupled with ubiquitous portable streaming hardware, render understanding of worldwide music consumption behaviour more important than ever before. Music preferences are known to correlate with a range of characteristics including age, gender, personality, and other individual differences, geographic location, and various sociocultural factors. Yet most of the work upon which this knowledge is based has been conducted on limited, often single-nationality samples of the population. To explore these phenomena on a more global scale, relationships between music preferences and selected demographic variables of individuals from five key global music markets were examined. A total of 3916 respondents (52% female) aged 18-60 from USA, UK, Australia, India, and Finland completed the short test of music preferences (STOMP). Relationships between music preferences and demographic variables, including gender, age, education, income and nationality were subsequently examined using correlational analyses. A range of relationships have so far been identified, and data analysis is ongoing. Selected results will be presented at the symposium.

Popmusiikki ja musiikkiteollisuus / Pop Music and Music Industry

Autenttisuuden diskursseja populaarimusiikissa

*Salli Anttonen

University of Eastern Finland

Tässä väitöskirjani johdanto-osioon perustuvassa esitelmässä käyn läpi aiempaa tutkimusta autenttisuuden käsitteestä populaarimusiikissa, sekä esittelen luomiani uusia ryhmittelyitä siitä. Aiempi tutkimus autenttisuudesta muodostaa helposti sankan käsitteellisen viidakon, jossa eri tutkijoiden taksonomioita autenttisuuksista on niin runsaasti, että kokonaisuutta on lopulta vaikea hahmottaa. Olen jäsennellyt aiempaa tutkimusta isompiin teemoihin, pyrkien tuomaan selkeyttä tähän käsitteelliseen viidakkoon ja tarjoten tilaa jälleen uusille jäsennostavoille. Nämä kategorisoinnit voivat toivoakseni antaa myös lisäeväitä autenttisuudesta käytäviin keskusteluihin. Lähestyn autenttisuutta diskursiivisena ilmiönä. Tästä kulmasta tarkasteltuna se voidaan nähdä jatkuvasti liikkeessä olevina kulttuurisina muodostelmina, kelluvan merkitsijän (Laclau 1990) tapaan. Tässä esitelmässä ehdottamani autenttisuuskurssit tai niiden ryhmittelyt eivät siis tarjoa lopullista vastausta siihen, mitä autenttisuus on, vaan esittelevät monia mahdollisia tapoja käsitteellistää tämä vaikeasti paikalleen lukittava kulttuurinen ilmiö eri konteksteissa.

Teemasessio: Keholliset suhteet musisoimisen välineisiin ja oppimisen ympäristöihin

*Mikko Myllykoski¹, Katja Sutela², Kai Tuuri¹

¹University of Jyväskylä

²University of Oulu

Länsimaisessa filosofiassa vallalla ollut dualistinen ajatus kehon ja mielen erillisyydestä on vaikuttanut myös musiikin opetuksen tapoihin, välineisiin ja ympäristöihin. Kehollisuuden, situationalisuuden ja kokemuksellisuuden välinen diskurssi tarjoaa tulevaisuuden näkökulman musiikin oppimiseen ja kognitioon. Samalla niiden ymmärtäminen paremmin voi vaikuttaa keskeisesti uusien musiikillisten toimintaympäristöjen ja teknologioiden kehitykseen. Teemasessiossa pyritään vastaamaan mm. seuraaviin kysymyksiin: 1) Mitkä ovat kehollisen musiikin kokemisen mahdollisuudet musiikin opetuksessa? 2) Millaisia ovat tulevaisuuden musiikilliset kädentaidot? 3) Millaisia ovat musisoimisen ja musiikin oppimisen fyysiset koreografiat? 4) Miten musiikintutkimus voi vaikuttaa tulevaisuuden musiikkiteknologioiden "kehollis-kognitiivisesti kestävään kehitykseen"? Teemasessio toteutetaan kahdessa osassa. Ensin teemaa pohditaan kolmen lyhyen alustuksen kautta, joiden aiheista nousevalle keskustelulle ja mahdollisille demonstraatioille varataan session toinen osa.

Kehollisuuden, liikkeen ja kehollisten kokemusten mahdollisuuksia musiikin oppimisessa

Katja Sutela, Oulun yliopisto

Väitöskirjassaan Sutela tutkii kehollisuuden, liikkeen ja kehollisten kokemusten mahdollisuuksia musiikin oppimisessa sekä sitä, mihin musiikin ja liikkeen yhdistävä sosiaalinen toiminta kiinnittyy musiikin opetuksessa ja oppimisessa. Hänen näkökulmaansa ovat pragmatismi ja Maurice Merleau-Pontyn (1908-1961) kehollisuuden filosofia sekä Emilé Jaques-Dalcrozen keholliset musiikkikasvatukselliset menetelmät erityisoppilaiden toimijuuden tukena.

Eläytyvä kehollinen luonnostelu musiikillisten käyttöliittymien suunnittelussa

Kai Tuuri, Jyväskylän yliopisto

Erilaiset musiikkiteknologiset tavat muuttaa ihmisen kehollista toimintaa ääneksi yleistyvät tulevaisuudessa. Onkin tärkeää paremmin ymmärtää, miten näitä uusien käyttöliittymien konstituomia soittamisen tapoja voidaan tarkastella holistisesti kehollisena vuorovaikutuskokemuksena, eikä yksinomaan teknologisina suunnittelun mahdollisuuksina. Alustuksessa esitellään tutkimusta, jossa tarkasteltiin mielikuvitussoittimien luonnostelemisen kautta toiminnan ja äänen kytköksiin liittyvää kehollista intuitiota, ilman oletuksia soittimen teknisestä toteutuksesta.

Musatorni – Musiikin fyysisten oppimisympäristöjen suunnittelu

Mikko Myllykoski, Jyväskylän yliopisto

Teknologian käyttö situoi musiikin tekijän ja oppijan kognitiivisesti, kehollisesti ja sosiaalisesti eri tavoin. Voidaan argumentoida, että nykyajan digitaaliset oppimisympäristöt eivät ota riittävällä tavalla huomioon musiikin tekemisen ja kokemisen kehollista ulottuvuutta. Alustuksessa esitellään musiikkikasvatukseen käyttöön suunniteltu Musatorni-oppimisympäristö, joka sijoittaa käyttäjänsä kehollisesti, sosiaalisesti ja digitaalisesti jaetun fyysisen ympäristön ja työvälineiden ympärille.

Thematic session: Big Data for Music Research: Past, Present, and Future

Will Randall¹, *Pasi Saari², Fabi Prezja³

¹University of Jyväskylä

²University of Jyväskylä – Jyväskylän yliopisto

³University of Jyväskylä

Online music services have enabled listeners to access vast collections of music wherever and whenever they choose. This shift in consumption has produced unprecedented sets of data on music listening behaviours, consisting of millions of data points on songs and listeners. With this has come a need for the development of new methods to effectively gather, handle, and analyse this listening data. Large data sets have become the most valuable asset for both research and industry, however these are only truly useful when combined with suitable analysis methods, expert knowledge, and insight from variety of disciplines. While music informatics research has taken advantage of the applications of big data, music researchers across the disciplines of musicology, music psychology, and music perception may not be fully aware of the capabilities of such data.

This thematic session gathers researchers oriented towards the collection and analysis of large data sets. The purpose of the session is to provide an awareness of big data for music, discuss experiences on the topic, and put forward ideas as to what big data could provide us in the future to understand music and music listening. The session will include talks regarding the collection of large data sets, through various means such as crowd-sourcing, online social media, and music streaming services, and the analysis of such data via semantic computing and machine learning. This will include two case studies: one of how big data analysis can be applied to music psychology research, and another of how mood, genre, and dance style can be computed from music signals. Issues with the nature of big data – its benefits and limitations – will also be brought into discussion. The concluding discussion between the panelists will include insights into large data, and the shift of thinking involved in handling such data.

Historiallinen musiikintutkimus/ Historical Musicology

Säveltäjä Ann-Elise Hannikainen – säveltäjän työn ja reseption tarkastelua

*Markus Virtanen

Helsingin yliopisto

Ann-Elise Hannikainen (1946–2012) loi lyhyen, mutta näkyvän uran säveltäjänä etupäässä Espanjassa 1970- ja 1980-luvuilla. Hannikainen opiskeli alunperin Sibelius-Akatemiassa tullakseen konserttipianistiksi, mutta sairastuminen nivelreumaan esti haaveen pianistinurasta. Vuonna 1972 Hannikainen muutti Madridiin, jonne hänen isänsä oli nimitetty suurlähettilääksi. Madridissa Hannikainen tutustui säveltäjä Manuel de Fallan (1876–1946) oppilaaseen, säveltäjä Ernesto Halffteriin (1905–1989), joka otti Hannikaisen sävellysoppilaakseen. Halffterin oppilaana Hannikaisen säveltäjänura urkeni nopeasti. Hän sai teoksiaan esille Espanjassa, ja niin paikallinen kuin suomalainen media osoitti suurta kiinnostusta häntä kohtaan.

Hannikaisen uran tähtihetkiä olivat muun muassa Pianokonserton (1976) kantaesitys Helsingin juhlaviikoilla 1976 sekä orkesteriteos *Anerfálicaksen* (1973) esitys Madridissa Teatro Realissa 1977. Pianokonsertolta odotettiin Suomessa paljon, mutta kriitikot pettyivät sen perinteiseen sävelkieleen. Espanjassa Hannikaiseen suhtauduttiin myönteisemmin ja hänen teoksiaan kehuettiin lähes poikkeuksetta ilmaisuvoimaisiksi ja soitinnukseltaan värikkäiksi.

Esityksessäni tarkastelen 1) Hannikaisen uraa ja tuotantoa sekä niihin vaikuttaneita tekijöitä, 2) Hannikaisen musiikin saamaa vastaanottoa sekä sitä, 3) miksi Hannikainen sittemmin unohdettiin sekä Suomessa että Espanjassa. Esitys perustuu Helsingin yliopistossa 2016 hyväksytyyn pro gradu -tutkielmaani.

Historiallinen musiikintutkimus/ Historical Musicology

Suomalaisen torviseitsikon synty – uusinstitutionaalinen tulkinta

*Olli Heikkinen

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia

Torvisoittokunta, joka muodostuu seitsemästä eri vaskipuhaltimen soittajasta, on epäilemättä hyvin suomalainen ilmiö – vastaavia kokoonpanoja ei juurikaan muualla maailmassa tavata. Torviseitsikon synty on kuitenkin jäänyt hämärän peittoon. Kuka keksi lisätä ruotsalaiseen sekstettiin toisen b-kornetin, vai onko ruotsalainen sekstetti sittenkään seitsikon lähtökohta? Asiaa ovat pohtineet muun muassa Kauko Karjalainen ja Simo Westerholm, mutta lopullinen vastaus on jäänyt saamatta. Historiallisesta sanomalehtikirjastosta tekemiäni hakujen perusteella näyttäisi siltä, että malli torviseitsikkoon tuli sittenkin Ruotsista, jopa septettimuodossa. Kesällä 1875 ruotsalaisista sotilassoittajista koostunut seitsenhenkisen soittokunta, joka mainosti itseään nimellä Svenska Septetten kiersi soittamassa muun muassa Turussa, Helsingissä ja Viipurissa, ja se saavutti taiturimaisella soitollaan suuren suosion. Tämän panivat merkille myös Helsingin teatteriorkesterin soittajat, jotka jo samana syksynä alkoivat mainostaa septettiään tilaisuuksiin soittamaan. Seuraavana vuonna septetin perustivat Antti Ahosen johdolla Suomen kaartin soittajat, jotka kiersivät esiintymässä myös muissa kaupungeissa.

Esitelmässäni pohdin ruotsalaisen torvisoittoinstituution vaikutusta Helsingin ammattisoittajiin ja toisaalta heidän vaikutustaan seuraavalla vuosikymmenellä perustettuihin kymmeneen amatöörisoittokuntiin. Sanomalehti- ja nuottiaineistoon tukeutuen pohdin, miten ja miksi suomalaisen torviseitsikon kokoonpanoksi vakiintui se, mitä esimerkiksi Kaartin seitsikko vieläkin käyttää. Teoreettisena lähtökohtana käytän diskursiivista institutionalismia, jonka käyttökelpoisuutta yleisemminkin musiikin historian työkaluna pohdin.

Historiallinen musiikintutkimus/ Historical Musicology

Mid Century Brass Band Development in Finland (1830-1850)

Paul Niemisto

St Olaf College (Emeritus), Fulbright Scholar in Finland

There is evidence that the earliest experiments with valved brass instruments were having an impact on military bands in Finland before 1830. This seems like a very early time period, but the instruments exist that support this.

In 1830 the Finnish military was disbanded by Imperial Russia and was not resumed until the 1850s. Finnish military archives contain brass band part books from about 1854 at the earliest, indicating that the activity was resumed, officially, by then.

My research inquiry during this spring is to find out more about wind music activity in other civilian or community organizations (fire brigade bands, etc) during these twenty years which military records leave blank. Was the rapid evolution of valved brass instruments across Europe having presence also in Finland before resumption of the Finnish military?

Kulttuurisia kohtaamisia/ Cultural Encounters**Sounding Finnish: authenticity of kantele in Japan****Ying-Hsien Chen**

University of Helsinki, Department of Musicology

Since the "Nordic boom" spreads across Japan, Japanese people's interests towards Finnish culture is increasing in many realms such design, education, architecture and beyond. Finnish folk music has also gained more and more attention among people, especially the national instrument, kantele.

In the 1990s, Finnish kantele was introduced to Japan after a few Japanese individuals had studied it in Finland. Since then, thanks to the consistent cultural interaction between musicians and practitioners, the instrument has been playing by a couple of small groups in several cities in Japan. Within about 20 years, Japan has become the country which has the second biggest number of kantele players outside of Finland. Kantele music clubs in urban areas are the places where for enthusiasts learn about kantele and its music and, therewith, have an opportunity to immerse themselves in the unique atmosphere of Finnish culture.

In this presentation, I am going to talk about a general history of kantele and its music scene in the club in Japan, the aesthetic and dynamics of authenticity of kantele discussion among Japanese practitioners that frame the idea of 'intimate distance' between the two countries.

Kulttuurisia kohtaamisia/ Cultural Encounters**Samba in Finland: Competition Rules as a Strategy of Cultural Adaptation*****Kim Ramstedt**

Åbo Akademi University

The Association of Samba Schools in Finland, founded in 1990, has, with a few exceptions, since its foundation organized an annual samba carnival in Finland. Since 1993 the carnival has taken place in the capital of Helsinki every June and is subsequently known as Helsinki Samba Carnaval (HSC). At HSC, which according to the carnival webpages attracts an audience of 25000–40000 people every year, samba schools from different parts of Finland parade and compete for the national championship title. Each samba school's procession is divided into separate wings, consisting of dancers, singers and floats that all adhere to the theme, or *enredo*, that the school has chosen that year. Following the Rio de Janeiro carnival tradition, the schools are judged in ten categories that include aspects related to the song, dancing, drumming and decorations. According to the organizers, Finland is the only country outside Brazil where samba schools sing and compete in their own native language. This paper explores how rules are used in HSC to balance tensions between staying true to the original Rio carnival model and in adapting a local interpretation of it in Finland.

Kulttuurisia kohtaamisia/ Cultural Encounters

Suomalaisen tangon suomalaisuus

*Yrjö Heinonen

University of Jyväskylä

Suomalaisesta tangosta on viimeisen neljännesvuosisadan aikana julkaistu huomattava määrä sekä populaari- että tutkimuskirjallisuutta. Kirjoittelussa on korostettu erityisesti argentiinalaisesta tangosta poikkeavia piirteitä. Musiikillisten piirteiden osalta on etsitty vaikutteita sekä kansainvälisistä traditioista – venäläinen romanssi, amerikkalainen jazz ja saksalainen marssi – että suomalaisesta kansanlaulusta, ja näiden avulla on pyritty selittämään suomalaisen tangon erityisyyttä. On myös katsottu, että suomalaisen tangon suomalaisuus löytyy ennen muuta kansanrunouden jatkeena ja laajentumana pidetyistä sanoista. Sekä musiikin että sanojen puolesta suomalaista tangoa on pidetty suomalaisen "kansanluonteen" (menteliteetin) ilmentymänä.

Suomalaisella tangolla tarkoitan tässä sitä valtavirtatangotyyliä, joka kehittyi 1930-luvun jälkipuoliskon ja 1940-luvun alkuvuosien aikana ja oli vallalla 1960-luvun puoliväliin saakka. Tarkastelen tätä tangotyyliä seuraavien osatekijöiden näkökulmasta: melodia, rytmi, harmonia, sointi (tekstuuri/kokoonpano), muoto ja sanat. Venäläis-, eurooppalais- ja amerikkalaisvaikutteiden lisäksi tarkastelen suomalaisen tangon suhdetta argentiinalaiseen tangoon ja suomalaiseen riimilliseen kansanlauluun. Tarkastelun perusteella suomalainen tango näyttäytyy juuriltaan samanaikaisesti sekä "kansainvälisempänä" että "suomalaisempänä" kuin millaisena se erityisesti populaarikirjoittelussa mutta myös tangoa koskevassa tutkimuksessa usein esitetään.

Suomalaisen tangon suomalaisuus on konstruktio, jossa tyyllisesti ehkä merkittäväntä on sen yhteys "surumielisen suomalaisen kansanlaulun" stereotyyppisiin piirteisiin: mollisävellajiin, melodiakulkuihin sekä sanoitusten luonnonjohdantoihin ja muihin luontometaforiin. Erityisen huomionarvoista on, että nämä stereotyyppiset kansallisromanttiset piirteet tulivat osaksi suomalaista tangoa nimenomaan aitosuomalaisuutta korostavalla 1930-luvulla ja kansallisen yhtenäisyyden merkitystä korostavana sota-aikana.

Kulttuurisia kohtaamisia/ Cultural Encounters**"Suomalainen rytmi" suomalaisissa yksinlauluissa. 1800-luvulla syntyneiden suomalaisten säveltäjien yksinlaulujen rytmiiikan tarkastelua*****Riitta Rautio**

University of Jyväskylä

Kansallisromantiikka ja karelianismi leimaavat tunnetusti 1800- ja 1900-luvun vaihteen suomalaista taidemusiikkia. Kiinnostus suomalaiseen kansamusiikkiin ja –runouteen samoin kuin suomenkielen aseman vahvistuminen edesauttoivat "suomalaisen säveltaiteen" syntymistä. Laajat orkesteriteokset mainitaan usein esimerkkeinä suomalaisuudesta musiikissa, mutta vähemmän huomiota on kiinnitetty suomalaisten säveltäjien yksinlaulutuotantoon, jossa suomalaisuus ilmenee välittömällä tavalla jo pelkästään suomenkielisten tekstien kautta.

Tutkimuksessa selvitetään, miten siirtyminen saksalaisvaikutteisesta yksinlaulusta suomalaiseen kansallisromanttiseen yksinlauluun ilmenee laulumelodioiden rytmiiikassa. Tarkastelun kohteena on suomalaisten yksinlaulujen rytmiiikan kontrastoivuuden muutos vuosina 1809–1893 syntyneiden suomalaisten säveltäjien yksinlaulutuotannossa. Laulumelodioiden rytmin analyysistä saatuja tuloksia tarkastellaan suhteessa laulujen kieleen (suomi, ruotsi ja saksa), metriin ja sävellysjankokohtaan.

Aineistoa lähestytään kielen ja musiikin rytmiiikan tutkimuksessa käytetyn laskennallisen menetelmän avulla määrittämällä kullekin laululle rytmin kontrastoivuuden määrää osoittava lukuarvo nPVI (Normalized Pairwise Variability Index). Aiemmassa tutkimuksessa nPVI-arvojen on todettu riippuvan kansallisesta kielestä ja historiallisesta kontekstista.

Kielten välisessä vertailussa suurin keskimääräinen nPVI-arvo mitattiin saksankielisten laulujen ryhmässä. Ero ruotsin- ja suomenkielisten laulujen nPVI-arvoon oli tilastollisesti merkitsevä. Suomen- ja ruotsinkielisten laulujen nPVI-arvojen välillä ei ollut merkitsevää eroa. Koko aineiston tasolla ero vuosisadan alku- ja loppupuolella syntyneiden säveltäjien laulujen rytmisessä kontrastoivuudessa oli tilastollisesti merkitsevä. Yksinlaulujen suomalaisen, tasapitkiä aika-arvoja suosivan rytmiiikan voidaan tulkita heijastelevan paitsi suomen kielen prosodisia ominaisuuksia myös suomalaisten kansansävelmien tasaista poljentoa.

Thematic session: Sonic Interconnections I: Environmental Messages in Music and Sound

John Richardson¹, Tore Størvold², Susanna Välimäki¹, *Juha Torvinen³

¹University of Turku

²University of Oslo

³Sibelius Academy of the University of the Arts Helsinki

Ecological issues, broadly understood, are among the most burning topics of recent music research and sound studies. The presentations included in this thematic session offer multifarious but complementary viewpoints to the present and future of ecomusicology and other environmentally oriented study of sonic issues. John Richardson discusses the audiovisual strategies used in the Icelandic documentary *Draumalandið* (2010) and the science fiction film *Interstellar* (2014), which are united thematically on how environmental crises are precipitated by the human uses of technology. Tore Størvold presents a detailed analysis of Valgeir Sigurðsson's re-composition of the old folk tune "Grýlukvæði", which is heard in the documentary film based on Magnason's book *Dreamland* (*Draumalandið*) (cf. also Richardson's presentation) and which is exemplary of how contemporary musicians in Iceland rethink the issues of nature, nation and identity. Susanna Välimäki studies the musical and sonic mechanisms by which environmental and (eco)philosophical messages are constructed in the 21st Century Finnish art music; the examples discussed include Pehr Henrik Nordgren's *Symphony No. 6* (2000), *Two Degrees* by Kuusisto brothers and Rajaton ensemble (2014), and Petri Kuljuntausta's *The Great White Bird* (2012). Juha Torvinen discusses the atmosphere of nature mysticism in contemporary music by analysing Kalevi Aho's *Sieidi* (2010) and Outi Tarkiainen's *The Earth, Spring's Daughter* (2014–2015), and drawing on the writings of German philosophers Gernot Böhme and Hermann Schmitz.

The papers included in this session are the following.

John Richardson: Postminimalist Monumentalism, Documentary Aesthetics and Environmental Crisis: The Soundtracks of *Draumalandið* and *Interstellar*

Tore Størvold: Performing *Dreamland*: Valgeir Sigurðsson's "Grýlukvæði" in the Context of Environmental Debate in Contemporary Iceland.

Susanna Välimäki: Ecocritical Themes in Contemporary Finnish Art Music

Juha Torvinen: Atmosphere of nature mysticism Kalevi Aho's *Sieidi* and Outi Tarkiainen's *The Earth, Spring's Daughter*

Musiikkikasvatus

Kehollinen musiikillinen toiminta erityisoppilaiden toimijuuden tukena

*Katja Sutela

University of Oulu

Tämä esitys pohtii erityisoppilaiden toimijuuden kehittymistä Dalcroze-pedagogiikkaan pohjautuvan, kehollisen musiikin opettamisen kautta. Tämä kehollinen musiikkikasvatuksen menetelmä hyödyntää kehon liikettä ja kehollisia kokemuksia sekä yhdistää tunteet, ajattelun, aistimisen ja musiikillisen toiminnan. Tavoitteena on oppilaiden luovuuden, ilmaisun sekä aloitteellisuuden kehittäminen sekä itsetuntemuksen ja vuorovaikutustaitojen tukeminen. Aikaisempien tutkimusten mukaan kehollinen musiikin oppiminen vahvistaa kommunikaatiota ja vuorovaikutusta sekä kehittää oppilaiden tietoisuutta omasta toimijuudestaan. Keho on väylä tunteisiin sekä tunteiden ja ajatusten yhdistämiseen musiikillisessa kokemuksessa.

Tässä esityksessä esitellään väitöskirjaprojektia, joka tutkii kuinka keholliset musiikilliset harjoitukset voivat tukea 13-16-vuotiaiden erityisoppilaiden toimijuuden kehittymistä. Erityisen tuen tarve lisää haasteita toimijuuden kehittymiselle, jota tämä tutkimus lähestyy fenomenogisesta ja pragmatistisesta näkökulmasta yhdistäen kokemuksellisuuden ja sosiaalisuuden. Erityisen tuen tarpeet voivat vaikuttaa yksilön kykyyn ja valmiuteen osallistua musiikilliseen vuorovaikutukseen muiden kanssa.

Tämä esitys keskittyy erityisoppilaiden toimijuuden kehittymiseen kehollisessa musiikillisessa vuorovaikutuksessa. Tutkimuskysymys kuuluu: Mitä muutoksia erityisoppilaiden toimijuudessa havaittiin yhden kouluvuoden aikana toteutetun Dalcroze-pedagogiikkaan pohjautuvan musiikinopetuksen jälkeen? Aineisto koostuu opettajien ja avustajien haastatteluista, oppituntien videoista, tutkimuspäiväkirjasta ja valokuvista.

Alustavien tulosten mukaan kehollinen musiikillinen toiminta mahdollistaa ryhmän sisäisen yhteishengen vahvistumisen, yksilöiden voimaantumisen ja sitä kautta heidän kontribuutionsa yhteisen tavoitteen saavuttamiseksi. Lisäksi luottamuksen vahvistuminen ryhmässä toimiviin vertaisiin ja aikuisiin mahdollistaa toimijuuden kehittymisen niin yksilö- kuin ryhmätasolla että oppitunnin ulkopuolella.

Musiikkikasvatus

Musiikkikasvattajan katse, toiminta ja puhe onnistuneessa ohjaustilanteessa

***Tarja-Riitta Hurme**¹, **Marjaana Puurtinen**¹, **Hans Gruber**²

¹University of Turku

²University of Regensburg & University of Turku

Tässä tapaustutkimuksessa tarkastellaan, miten ammattimusiikkikasvattaja ohjaa kahden luokanopettajaopiskelijan muodostamaa pienryhmää toteuttamaan koulun musiikintunnille sopivan sovituksen. Teoreettisesti tutkimus sijoittuu musiikkikasvatuksen, asiantuntijuuden tutkimuksen ja ryhmätason säätelyprosessien tutkimuksen leikkauspisteeseen. Tutkimuksessa musiikkikasvattaja ja opiskelijat työskentelivät 45 minuuttia kaikille ennalta tuntemattoman kappaleen parissa. Tilanteen käynnistäjänä toimi ryhmälle annettu nuotti, joka sisälsi laulun sanat, melodian ja sointumerkit. Päähuomio on erityisesti siinä, millä tavoin musiikkikasvattaja hyödyntää nuottia osana ohjausvuorovaikutustaan ohjattaessa kahta musiikillisilta valmiuksiltaan eritasoista opiskelijaa kohti tavoiteltua lopputulosta, eli kohdejoukon huomioivaa ja muistiin merkittyä sovitusta. Tilanne videoitiin, ja lisäksi musiikkikasvattajan katseen suuntaaminen taltioitiin hänen käyttämiensä silmänliikelasien avulla. Silmänliikelasien hyödyntäminen tarjoaa tilaisuuden tarkastella musiikkikasvattajan näkökulmasta ohjaustilanteen kannalta merkityksellisiä hetkiä jolloin musiikkikasvattaja ei puhu tai toimi (esimerkiksi vilkaisu musiikillisilta valmiuksiltaan heikompaan opiskelijaan vastausta odottaessa), sekä musiikkikasvattajan huomion jakautumista kahden opiskelijan kesken. Tällä hetkellä työn alla olevassa videoanalyysissä tullaan yhdistämään ryhmän verbaalisen vuorovaikutuksen, musiikillisen toiminnan ja musiikkikasvattajan katseen suuntaaminen. Lisäksi musiikkikasvattajaa haastateltiin tilanteen jälkeen stimulated recall -menetelmän mukaisesti videokuvaa apuna hyödyntäen.

Musiikkikasvatus

Säveltämisen mahdollisuudet musiikin perusopetuksessa

***Henna Suomi**

Jyväskylän yliopisto

"Miksi jokainen lapsi saa piirtää, maalata ja muovilla luovuuttaan hyväksi käyttäen, mutta laulaa ja soittaa ainoastaan muiden tekemää, valmista musiikkia?" (Säveltäjä Olli Kortekangas 1996)

Musiikinopetuksessa siirryttiin uuteen aikakauteen, kun uusin opetussuunnitelma (2014) sisällytti säveltämisen tasavertaiseen asemaan aikaisempien musiikinopetuksen työtapojen (laulaminen, soittaminen, kuunteleminen, musiikkiliikunta) kanssa.

Jyväskylän normaalikoululla säveltäminen on toteutunut osana lasten luovaa musiikkikasvatusta erilaisissa projekteissa, joista saadut kokemukset ovat olleet erittäin myönteisiä.

Keväällä 2015 erään kolmannen luokan "Talvilaulut" -projektille asetettujen tavoitteiden toteutuminen esimerkiksi lapsen pitkäjänteisyyden kehittymisessä sekä onnistuneesta luovasta yhteistoiminnallisuudesta osoittivat, että säveltämisellä on tärkeä merkitys monissa musiikkikasvatukseen liittyvissä oppimisprosesseissa.

Sävellysoikeusprojekti jakaantui viiteen vaiheeseen:

1. Suunnitteluvaihe (tavoitteet ja ideointi) oppilaiden kanssa.
2. Toteutusvaihe (varsinainen säveltäminen).
3. Teosten taltiointi (nuotinnus, videointi).
4. Sävellysten esittäminen.
5. Prosessin reflektointi oppilaiden itsearviointin avulla.

Sävellysoikeusprojekti kesti noin kaksi kuukautta, ja valtaosalla motivaatio säilyi positiivisena loppuun saakka. Kysymykseen "Oliko yhdessä säveltäminen hauskaa?" 18 luokan 22 oppilaasta vastasi myönteisesti, eikä yksikään suhtautunut säveltämiseen kielteisesti. Perustelut "se oli hauskaa", "oltiin koko ajan toiminnassa" ja "jaksettiin hyvin" kertovatkin oppilaiden sitoutumisesta projektiin.

Projektin toteuttaminen osoitti sen, miten luovasta musiikillisesta toiminnasta, säveltämisestä, oppilas saa kokemuksia ja merkityksiä monellakin tasolla. Musiikkikasvatuksessa säveltäminen asettaa kuitenkin haasteita kentällä työskenteleville luokanopettajille, joille säveltäminen musiikinopetuksen työtapana saattaa olla vaativa. Lähitulevaisuudessa säveltäminen edellyttääkin musiikkia opettavien luokanopettajien täydennyskouluttautumista.

Musiikkikasvatus

Millaista on tulevaisuuden musiikin perusteiden opetus musiikkiopistoissa

* Soila Jaakkola

Helsingin Konservatorio

Taiteen perusopetuksen opetussuunnitelmaa uudistetaan parhaillaan. Uudistettu opetussuunnitelma tulee käyttöön vuonna 2018. Työskentelen musiikin laajan oppimäärän parissa Helsingin Konservatoriossa. Oppilaitoksemme on jo nyt käynnistetty laajamittainen projekti musiikin perusteiden opetussuunnitelman uudistamiseksi tulossa olevan uuden taiteen perusopetuksen opetussuunnitelman luonnoksen viitoittamana. Projektin työryhmään kuuluvat oppilaitoksemme kaikki mupe-opettajat ja instrumenttiaineiden opettajia eri soitinryhmistä.

Millaista musiikin perusteiden eli mupen tulisi sitten tulevaisuuden musiikkiopistossa olla? Päätimme ensiksi kartoittaa oppilaittemme näkemyksiä verkkokyselyn avulla. Kyselyllä haluamme saada tietoa, miten mupea haluttaisiin opiskella. Kiinnostavaa on myös kuulla, mitä kokemuksia oppilaillamme mupe-opetuksesta on ollut ja miten mupe-opinnot tukevat soiton- ja laulunopiskelua. Kartoitamme lisäksi yksilöllisyyden ja yhteisöllisyyden tarpeita sekä ajatuksia arviointikäytäntöjen muutokseen. Tarkoituksenamme on luoda unelmien Konservatorio – ei sen vähempää.

Symposiumiin mennessä verkkokyselymme tulokset ovat selvillä. Esitelmässäni käsittelen sekä kyselyn tuloksia että työryhmämme ajatuksia mupen kehityslinjoista. Tähän mennessä on jo tullut selväksi se, että taiteen perusopetuksen uusi opetussuunnitelma tulee mullistamaan oppilaitoksemme käytäntöjä.

Historia ja yhteiskunta

Loistavia ja sammuvia kulttuuripääkaupunkeja: ajatuksia musiikin historian rajakohdista ja jatkuvuuksista

*Helena Tyrväinen

University of Helsinki, Musicology

Poliittisen historian rajakohdat eivät ole välttämättä musiikin historian rajakohtia, mutta sellaisilla poliittisen historian suurilla tapahtumilla kuin maailmansodilla on ollut musiikin, sitä koskevan ajattelun, musiikkiväen liikkuvuuden ja musiikin rahoituksen kehitykseen huomattava vaikutus. Ensimmäinen maailmansota aiheutti pienten kansallisvaltioiden synnyn luhistuneiden keisarikuntien raunioille sekä monien aikaisempien poliittisten liittolaissuhteiden raukeamisen. Pohdin esitelmässäni, millaiset siteet silloin yhdistivät uusien kansallisvaltioiden musiikkikulttuureja kansainväliseen kenttään. Esimerkkitapaukseni on Venäjän bolshevikkivallankumouksen yhteydessä 1917 syntyneen itsenäisen Suomen musiikkikulttuuri. Suomen silloista tilannetta leimasi mm. ero entisestä keisarillisesta ja kulttuuripääkaupungista Pietarista, Suomen vapaussotaan–kansalaissotaan puuttuneen Saksan tappio maailmansodassa sekä Ranskan–Venäjän liiton raukeaminen.

Lähtökohtani on oletus muutoksista vetovoimaisten eurooppalaisten kulttuuripääkaupunkien voimatasapainossa (Christoph Charle 1999). Lähestyn aihetta Suomen varhaisen itsenäisyyden ajan luovan säveltaiteen sekä institutionaalisten vuorovaikutussuhteiden näkökulmasta.

Osoitan, että keisariajan läheiset ja monimuotoiset kontaktit Venäjän kanssa jättivät Suomen luovaan säveltaiteeseen pitkäkestoisen jäljen. Varhaisen itsenäisyyden ajan kontaktit Ranskan kanssa rakentuivat paljolti sotaa edeltävien identiteettien ja poliittisten vakaumusten varaan. Suomen kansainväliset musiikkisiteet yksipuolistuivat 1930-luvulla maailmantalouden laman ja varsinkin Ranskan ja Saksan välillä vallinneen nationalistisen kilpailun seurauksena.

Oman aikamme poliittista ja yhteiskunnallista tilannetta verrataan usein tilanteeseen 1930-luvulla. Maailmantalouden ongelmat ovat jälleen syrjäyttäneet tietoisuuden yhteisen eurooppalaisen kulttuuriperinnön arvosta. Myös tietoisuus humanistisen tutkimuksen arvosta on kadoksissa. Musiikintutkijat joutuvat pohtimaan vastuutaan tässä kehityksessä ja työstämään positiivisia diskursseja kriittisten rinnalle.

Historia ja yhteiskunta

Ooppera ja sosialismi

Liisamaija Hautsalo, * Saijaleena Rantanen

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia

Ooppera ja sosialismi ovat käsitepari, jotka harvoin näkee yhdessä musiikin historiaa käsittelevissä tutkimuksissa Suomessa. Lähemmin tarkasteltuna niiden yhdistäminen ei kuitenkaan ole tavatonta. Sosialistisen työväenliikkeen voimistuessa 1900-luvun alkuvuosina liikkeen musiikkikulttuuri oli vielä voimakkaasti sidoksissa tavallisesti porvariston musiikiksi mielletyn länsimaisen taidemusiikin traditioihin. Muun muassa työväenliikkeen äänenkannattaja Työmies julkaisi palstoillaan ooppera-arvioita. 1880-luvun lopulta lähtien voimistuneessa suomenkielisessä sanomalehdistössä seurattiin myös tiiviisti suomalaisten laulutaiteilijoiden liikkeitä ja menestystä ulkomailla. Millä tavalla vastaavaa keskustelua käytiin työväenlehdistössä?

Toinen kiinnostava esimerkki oopperan ja sosialismin suhteesta ovat Pohjois-Amerikan suomalaissiirtolaisyhteisöissä suosittuina kokoontumispaikkoina yleistyneet "haalit", joista käytettiin toisinaan myös nimitystä "opera-haali". Huomattavin niistä oli Minnesotan Virginiassa vuonna 1913 valmistunut "Sosialisti Operaksi" nimetty työväentalo, joka ei varustelultaan juurikaan hävinnyt suuremmille konserttitaloille.

Esitelmässämme pohdimme, mikä oli oopperan rooli sosialistisen työväenliikkeen kulttuurielämässä 1900-luvun vaihteen Suomessa ja suomalaisissa siirtolaisyhteisöissä Yhdysvalloissa. Tarkastelemme myös oopperan käsitteen merkityksiä ja sen muutoksia vuosisadan alkuun tultaessa.

Historia ja yhteiskunta

Nuorison musiikkikulttuurien historia monitieteisen tutkimuksen kohteena

***Tanja Välisalo**¹, **Petri Karonen**²

¹University of Jyväskylä, Finland

²University of Jyväskylä

Populaarikulttuurille on tyypillistä vuosikymmenajattelu, jossa menneisiin vuosikymmeneihin painetaan kuhunkin oma audiovisuaalinen ja ideologinen leimansa. Kaupallisuus, pinnallisuus ja epäpoliittisuus liittyvät mielikuviin 1980-luvun populaarimusiikista ja laajemmin koko populaarikulttuurista. Aikakauden populaarimusiikissa käsiteltiin kuitenkin myös yhteiskunnallisia ja poliittisia teemoja, jotka tulivat esille niin sanoituksissa, musiikillisissa tyylivalinnoissa kuin muusikoiden mediaesiintymisissä. Samanaikaisesti populaarimusiikilla oli merkittävä rooli nuorten arjessa. Vaikka aihetta on käsitelty esimerkiksi alakulttuurien tutkimuksen yhteydessä, niin kokonaiskuva yhteiskunnallisten merkitysten rakentumisesta ja välittymisestä populaarimusiikin ja nuorisokulttuurien vuorovaikutuksessa puuttuu edelleen, samalla kun populaarijulkisuus tuottaa omia nostalgian sävyttämiä historioitaan.

Kokonaiskuvan muodostaminen musiikin merkityksestä osana 1980-luvun nuorisokulttuuria edellyttää monialaista laajasti kontekstoivaa lähestymistapaa, jossa erilaiset aineistot ja metodit kohtaavat. Keskeisen aineiston tässä tutkimuksessa muodostaa Niin kasaria -muistitietokeruu, joka toteutettiin vuonna 2015 yhteistyössä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran ja Svenska Litteratursällskapetin kanssa. Lähiluvun ja muistitietotutkimuksen menetelmillä henkilökohtaisesta kokemuskerronnasta saadaan esille muuten kenties piiloon jääviä ilmiöitä musiikkikulttuureihin ja musiikin kantamiin merkityksiin liittyen. Levymyyntitilastot ja radioiden soittolistat tarjoavat puolestaan perustan nuorten musiikkimaiseman kartoittamiseen yhdessä musiikin sisällönanalyttisten menetelmien kanssa. Musiikkimedian diskurssianalyysi tuottaa kuvaa siitä, miten musiikista puhuttiin nuorille tärkeissä medioissa, erityisesti musiikkilehdissä ja tietyissä radio- ja televisio-ohjelmissä. Tällaisen aineisto- ja metodisen triangulaation keinoin voidaan tuottaa uudenlaista ymmärrystä, jossa musiikkia tarkastellaan osana vuorovaikutussuhteiden verkostoa ja tuotetaan tietoa sen merkityksistä kulttuurin ja yhteiskunnan eri tasoilla.

Historia ja yhteiskunta

Suomalaisen middle-musiikin jäljillä

*Vesa Kurkela

Sibelius-Akatemia

1900-luvun alussa Suomeen oli vakiintunut aika lailla nykyisen kaltainen taidemusiikin ympäristö, vain äänitteet puuttivat. Siihen kuuluivat ensimmäinen konservatorio, vakinainen ooppera ja voimakkaasti kasvanut kotimaisten taidesäveltäjien joukko. Myös maan suurimpien orkesterien ohjelmistossa helppotajuiset konsertit saivat antaa yhä enemmän sijaa sinfoniakonserteille.

Samaan aikaan kosmopoliittinen musiikkiviihde tavoitti yhä laajemmat yleisöjoukot varieteenäytöksissä ja elokuvien säestys- ja väliaikamusiikkina. 1920-luvulla tätä kokonaisuutta täydensi amerikkalainen tanssimusiikki eli jazz sekä hieman myöhemmin suomalainen iskelmä.

Toisin kuin usein väitetään, moderni musiikkikulttuuri ei silti jakautunut kahtia. Näiden kahden vastapoolin väliin jäi laaja musiikin alue, todellinen välimusiikki – middlemusic. Sitä on totuttu kutsumaan salonkimusiikiksi, mutta ilmiönä se ulottui ravintoloiden salonkiorkestereita laajemmalle: kansankonsertteihin, puistokonsertteihin, teatterimusiikkiin ja mitä erilaisimpiin iltamiin ja juhliin, jossa esiintyi torvisoittokuntia, mandoliini- ja balalaikkaorkestereita, kuoroja ja harmonikkapartioita. Myös varhaisen Yleisradion musiikkitarjonta koostui pääosin välimusiikista.

Esitelmässä pohdin, mikä oli välimusiikin suosion ja pitkäikäisyyden salaisuus. Keskeisiä aspektoja ovat laulullisuuden ja hyvän melodian merkitys, vanhakantaisten affektien pitkäkestoisuus sekä musiikillisen kansanvalistuksen ja kansallismielisyyden tarpeet. keskeiset käsitteet ovat viihteen domestikaatio ja kansallisen taiteen sakralisointi.

Musiikkitapahtumat ja kulttuuripolitiikka/ Musical Events and Cultural Politics**Farther Along the String: A Study on the Zbigniew Seifert Jazz Violin Competition***** Ari Poutiainen**

University of Helsinki

The first two international Zbigniew Seifert jazz violin competitions took place in Lusławice (Poland) in 2014 and 2016. It seems that this competition is among the most significant recent actions in the field of bowed jazz strings: No other international jazz strings event has reached such high artistic level, appreciation and media coverage.

The Zbigniew Seifert Foundation (organizer) mediated the proceedings successfully to a larger jazz audience through Internet, radio, television and print media. While the competition looks ahead (e.g. by introducing accomplished young violinists and launching a new violin event and society), it also looks back (e.g. by celebrating Seifert's legacy). These initial settings grant a chance for exciting discussions on contemporary jazz violin, its status, development and future.

I observed the 2014 competition on location and the 2016 competition through Internet. I interviewed the majority of 2014 semifinalists and key organizers. In this presentation I report on my preliminary research on the characteristics of this pioneering violin competition, what kind of opportunities and challenges the competitors and organizers see in the event, how and why it can become to be a significant, progressive international impulse. It appears that everybody was a winner in this competition.

Musiikkitapahtumat ja kulttuuripolitiikka/ Musical Events and Cultural Politics**Academic Music Research in South Africa Is Under Threat*****Morakeng Edward Kenneth Lebaka**

University of Pretoria

South Africa has a rich and diverse musical culture and is described as having the most complex instruments and rhythms like some countries in the continent but there is little written about their musical culture. Very few black African music researchers are sufficiently interested in their own traditional music. This subject is a big issue in a number of countries, especially in South Africa. With urbanization and the impact of Western culture, traditional music and dance, although still practiced, have decreased, and hence traditional music and dance face serious threat of decline. The following research questions are raised for the study: 1) Where is the African in 'African' Studies?; 2) Why is there a lack of African scholars represented within the field of African studies? and 3) What validity does research produced about Africa by non-Africans have for Africans?. The present study investigated the serious decline of academic music research in South Africa. The primary source for data collection was oral interview. Secondary sources include publications and records. The results demonstrated that a large percentage of Black African doctoral music graduates divorce academia and research on completion of their studies but opt for permanent positions in the public sector.

Musiikkitapahtumat ja kulttuuripolitiikka/ Musical Events and Cultural Politics

Kohtaamisia, elämyksiä ja nykymusiikkifestivaalin ajassa muuttuva rooli

*Merja Hottinen

Helsingin yliopisto

Esitelmässäni analysoin festivaali- ja konserttikokemukseen liittyviä kuvauksia suomalaisiin nykymusiikkifestivaaleihin liittyvissä päivälehtikirjoituksissa 1980-luvulta nykypäivään. Esimerkit vuosikymmenten varrelta piirtävät kuvan siitä, miten festivaaleihin liittyvät odotukset ovat muuttuneet samalla kun ympäröivä kulttuuri on muuttunut. Ajan myötä on muuttunut myös kuulijuuteen, yleisöön tai konserttikokemukseen liittyvä retoriikka mediateksteissä. Muutosten lisäksi esimerkeissä näkyy kuitenkin myös festivaali- ja konserttikokemuksen muuttumaton ydin.

Keskiössä ovat kolme suomalaista nykymusiikkifestivaalia, Helsinki Biennale / Musica nova Helsinki, Musiikin aika sekä Tampere Biennale. Pohdin kuitenkin myös muuttuvaa festivaalikenttää ja uusia konteksteja, joissa nykymusiikkia on viime vuosina esitetty, kuten Kallion nykymusiikkipäivät tai Flow-festivaali.

Taustalla on ajatus kulttuurin laajemmasta festivalisoitumisesta ja tapahtumallistumisesta. Festivaalimuotoisten tapahtumien määrä ja merkitys on viime vuosina lisääntynyt, ja festivaalikokemuksista on tullut entistä näkyvämpiä ja halutumpia. Taidefestivaaleille on tullut uusia sosiaalisia merkityksiä laajemminkin esimerkiksi julkisuusareenoina tai identiteettien rakentamisessa.

Esitelmä liittyy tekeillä olevaan väitöskirjaani suomalaisten nykymusiikkifestivaalien kulttuurisesta merkityksestä 1980-luvulta 2010-luvulle.

Musiikkitapahtumat ja kulttuuripolitiikka/ Musical Events and Cultural Politics**Yhteiskunnallisesti valveutuneita, poikkitaiteellisia esityksiä rakentamassa. Etnografinen tutkimus Meidän Festivaalin (2015-16) konserttien harjoituksista.**

***Marjaana Virtanen**

University of Turku, Musicology

Tarkastelun kohteena esitelmässä on Tuusulanjärven ympäristössä vuosittain järjestettävä, kamarimusiikkiin keskittyvä Meidän Festivaali (vuoteen 2010 saakka Tuusulanjärven kamarimusiikki), jonka taiteellisena johtajana toimii viulisti Pekka Kuusisto. Festivaali määrittelee yhdeksi olennaiseksi piirteekseen "yhteiskunnallisen valveutuneisuuden".

Esitelmä pohjautuu SUMU-projektin ("Suomalainen nykymusiikki 2000-luvulla: taidemusiikin kulttuurinen ja yhteiskunnallinen merkitys postmodernissa maailmassa") viitekehyksessä tehtyyn kenttätyöhön Meidän Festivaalilla vuosina 2015-16. Esitelmässä tutkitaan valikoitujen festivaaliesitysten harjoituksia yhteiskunnallisten viestien rakentamisen näkökulmasta. Huomiota kiinnitetään lisäksi siihen, millaisia vaikutuksia festivaalin monigenreisellä ja poikkitaiteellisella olemuksella oli harjoitusten luonteeseen.

Tutkimusaineistona on osallistuva havainnointi vuosien 2015 ja 2016 festivaaleilla sekä taiteilijoiden haastattelut. Havainnointiin sisältyvä esitys- ja harjoitustilanteiden taltiointi mahdollistaa valikoitujen esitysten ja harjoitusprosessien tarkan lähiluvun. Lähestymistapa liittyy esitystutkimukseen, etenkin esittämisen etnografiseen tutkimukseen.

Thematic session: Sonic Interconnections II: Sustainability in Environment, Culture and Society

***Heikki Uimonen**¹, **Taina Riikonen**², **Tanja Tiekso**¹, **Atte Häkkinen**³

¹Sibelius Academy of the University of the Arts, Helsinki

²Allegra Lab Helsinki

³University of Turku

Questions related to the awareness of environmental degradation, cultural sustainability and social critical role of sonic practices are examples of the themes widely discussed in recent ecomusicology, cultural musicology, soundscape studies, popular music studies, film music studies and many other fields. The presentations included in the proposed thematic session, subsequent to the session Sonic Interconnections I, offer further viewpoints to the present and future of environmentally oriented study of sonic issues. Heikki Uimonen's topic is the recent live call-in radio programme called Äänien ilta (Evening with Sounds) broadcasted by the Finnish Broadcasting Company and consisting of people's experiences and memories of environmental sounds in urban, agricultural and natural settings. Taina Riikonen discusses the societal critical role and function of sound art. Tanja Tiekso discusses from ecofeminist perspective the radical conception of equality in experimental music arguing that experimental music does not pay enough attention to certain aspects of ecological awareness. Atte Häkkinen explores the ecological values essential for electronic music instrument building in Finnish underground scene.

This session includes the following presentations.

Heikki Uimonen: Radiogenic Sounds: National Sound Requests in Call-in Programmes

Taina Riikonen: On Sound Art and Societal Criticism

Tanja Tiekso: From Ecological Awareness to Ecofeminism: Aesthetics of Musical Experimentalism and the Question of Equality

Atte Häkkinen: Ecological Values of Electronic Musical Instrument Makers in the Finnish Underground.

Teemasessio: Millaista lisäarvoa katseenseurantamenetelmä voi tuoda musiikintutkimukseen – ja millä ehdoilla?

*Marjaana Puurtinen¹, Nina Loimusalo², Anna-Kaisa Ylitalo², Erkki Huovinen³

¹University of Turku

²University of Jyväskylä

³Kungliga Musikhögskolan i Stockholm & University of Jyväskylä

Tässä paneelisessiossa esitellään tutkimushankkeita, joissa nuottikirjoituksen lukemiseen liittyviin tutkimusongelmiin vastaamisessa hyödynnettiin yhtenä tutkimusmenetelmänä soittajien silmien liikkeiden rekisteröintiä, eli ns. katseenseurantamenetelmää. Tätä menetelmää, jossa silmien liikkeitä tallennetaan millisekuntien tarkkuudella, on käytetty psykologian alalla tehtävässä tekstin lukemisen tutkimuksessa jo vuosikymmenten ajan. Erityisesti 2000-luvulla ja laitteiden saatavuuden parantuessa menetelmän suosio on kasvanut tuntuvasti myös kasvatuspsykologian kentällä. Sen tieteenalan tutkimuksissa huomio on usein tietyille alalle tärkeiden havainnointitaitojen kehittymisessä. Tarkastelun kohteena ovat olleet muun muassa röntgenkuvia tulkitsevat patologit tai luokkaa havainnoivat opettajat.

Musiikintutkimuksessa katseenseurantamenetelmän hyödyntäminen on vasta alkutekijöissään, vaikkakin yksittäisiä tutkimusraportteja on julkaistu etenkin 1990-luvulta alkaen. Menetelmä tekee kuitenkin selvästi tuloaan myös musiikintutkimuksen kentälle. Systemaattisen, alakohtaisen tutkimustradition puuttuessa kokemusten jakaminen juuri nyt, menetelmän soveltamisen varhaisessa vaiheessa, onkin erityisen tärkeää.

Tämän session tavoitteena on kolmen tutkimushankkeen kautta pohtia katseenseurantamenetelmän erilaisia hyödyntämismahdollisuuksia tulevaisuuden musiikintutkimukselle ja musiikkipedagogiikalle. Esityksissä reflektoidaan tehtyjen tutkimusasetelmien hyviä ja huonoja puolia, katseenseuranta-aineiston tuomaa lisäarvoa, sen mahdollistamia kysymyksenasetteluja, ja kerrotaan havaituista haasteista tai rajoitteista. Avoimella ja keskustelevalle sessiolla pyritään tukemaan nykyisten ja tulevien tutkimushankkeiden menetelmien suunnittelua ja kehittämistä.

Esiteltäviä hankkeita on kolme, ja ne ovat osa Suomen Akatemian rahoittamaa tutkimuskonsortiota "Nuotinluku ja silmänliikkeet" (2014-2018). Ensimmäisessä hankkeessa (Loimusalo, Huovinen, & Puurtinen) menetelmää hyödynnettiin laadullisessa tapaustutkimuksessa muun aineiston täydentäjänä ja validoijana. Tutkimuksessa tallennettiin ammattipianistien silmänliikkeet heidän harjoittellessaan uutta pianokappaletta mielessään kolmen minuutin ajan ilman soittamista. Toisessa hankkeessa (Puurtinen, Huovinen & Ylitalo) tallennettiin eritasoisten aikuissoittajien rytmiluottien prisma vista -soittamista ennen ja jälkeen muutaman kuukauden mittaisen musiikin opetusjakson. Rytmitehtävät laadittiin tiettyä systematiikkaa noudattaen ja silmänliikeaineiston analyysi toteutetaan tilastollisesti, mutta soittosuoritusten analysointi sekä osallistujien jakaminen tasoryhmiin sisältävät silti paljon tulkinnallisuutta. Kolmannessa hankkeessa (Huovinen, Ylitalo, & Puurtinen) sekä tutkimuskysymykset, asetelma että menetelmän hyödyntäminen ovat lähimpänä psykologian alalta tuttua, huolellisesti kontrolloitua laboratoriokoetta. Hankkeessa selvitettiin, miten visuaalisesti huomiota herättävät kohdat yksinkertaisissa prisma vista -soitteissa vaikuttivat taitavien pianistien katseen etenemiseen nuottiviivastolla, ja sen yhteydessä kehitettiin uusi mittari kuvaamaan sitä, miten muusikko "katsoo eteenpäin" soittaessaan.

Musical Identities and Belonging

Storied relationships among musicking: collaborative concert project in oral narratives among Finnish adolescents

***Leena Pääkönen**

City of Oulu, Oulu University

Social interaction is essential in all kind of music education contexts. Putting comprehensive school's music education in practice social interaction in class room is in a crucial role. This presentation examines the meanings of social interaction in collaborative concert project for adolescents, who attend so called music classes in Finland. Social group theory combined with theory of musicking provides a conceptual framework for the study of a collaboration in rehearsing and performing a concert by adolescents' music class. The nature of adolescents' action in collaboration is accounted as socially constructed and performed, where adolescents' agency in class room interaction is investigated with a concept of positioning (Bamberg 2007; De Fina 2013; Deppermann 2013; Harre` & Langenhove 1999). The small oral narratives told in interviews during and after a concert project indicate that the social climate, the social group cohesion and the social ties in a musical acting are very meaningful for adolescents.

Musical Identities and Belonging

Cultural Memory, Mother Tongue and Music: The Finnish Tatars

*Ayhan Erol

Dokuz Eylul University, Turkey

The Finnish Tatars mainly immigrated to Finland, where was Grand Duchy of Finland in The Russian Empire back then, from Tatar villages in the neighbourhood of Volga region in the Government of Nizhny Novgorod in the Tsarist Russia since the middle of the 19th century. The Tatars are the builders of independent Finland and Finnish society. Tatar community is one of the well-established minorities in Finland. The population of Muslim Tatar with Turkic origin in Finland is now about 700. The inherited religion (Islam), mother tongue (the Mishar dialect of the Tatar language) and shared cultural traditions including musical practices united the Tatars in Finland into a uniform community.

Music, like identity, is both performance and story, describe the social in the individual and the individual in the social, the cultural memory in music, and music in cultural memory. In this paper I discuss how a closer look at "Tatar songs" made in Finland provides an analytical tool for understanding the representations of Tatar cultural memory. Close readings of some commercial and fieldwork recordings illustrate how melodies and lyrics of songs may imagine and embody multi-dimensional Tatar identities. The presentation will be accompanied by supporting audio and visual examples.

Multimodaalisten kokemusten tutkimus

Nuotit kuvaobjekteina: Nähdyn nuottikuvan vaikutus kuullun musiikin esteettiseen arviointiin

*Sanna Klemetti¹, Erkki Huovinen²

¹Jyväskylän yliopisto

²Kungliga musikhögskolan i Stockholm

Käsittelen esitelmässäni väitöskirjani ensimmäisen tutkimuksen alustavia tuloksia. Teen tutkimusta yhteistyössä prof. Erkki Huovisen kanssa.

Artikkelin työnimi on "The Influence of Seen Musical Notation on the Aesthetic Evaluation of Heard Music". Aineistonkeruu on käynnissä parhaillaan. Kyseessä on 20 minuuttia kestävä kuuntelu/katselukoe, joka toteutetaan Jyväskylän yliopiston luennoilla, sekä järjestetyissä koetilanteissa 11/2016-3/2017 aikana. Tavoitteena on <100 henkilön osallistujamäärä. Kokeessa on 4x4 asetelma (neljä kuva- ja neljä musiikkigenreä, joita manipuloidaan). Tutkimme musiikkikuvan (etenkin nuottikuvan) vaikutusta musiikin esteettiseen arviointiin.

Esteettiset kokemukset ovat aina moniaistisia ja multimodaalisia. Kuvan ja musiikin suhteen tarkastelu on painottunut huomattavasti narratiiviseen näkökulmaan. Väitöstutkimuksessani liitän moniaistisen kokemuksellisuuden estetiikan ja ideologian teorioihin. Avainideana on kuvien voima tuoda musiikin esteettiset ominaisuudet näkyvään muotoon.

Nuotti on klassinen musiikkikuva, kuva musiikista, joka esiintyy partituureista teemukeihin. Sitä ei ole tähän mennessä tutkimuksessa käsitelty esteettisenä objektina, kuvana itsessään. Nuottikuvalla on vaihteleva merkitys eri ihmisille. Musiikillisesta taustasta riippuen nuottikuva voi olla kauhistus tai informaation lähde.

Voiko mukava maalaus tehdä vaikeasta musiikista mukavampaa? Tai voiko kompleksinen partituuri tehdä mukavasta musiikista vaikean kuuloista? Hypotesimme on, että 1. voimakkaan musiikillisen taustan omaavat arvioivat musiikin tutummaksi nähdessään sen yhteydessä nuottimateriaalia ja 2. kuvilla voidaan manipuloida musiikin sopivuutta eri ympäristöihin. Taustamuuttujina ovat osallistujien musiikillinen tausta sekä suuntautuminen konformistiseen tai individualistiseen persoonallisuuspiirteeseen.

Multimodaalisten kokemusten tutkimus

Kylmäkoneen ja metsän huminaa: Valintamyymälän äänimaisematutkimus

***Maija Kontukoski**

Taideyliopiston Sibelius-Akatemia

Monitieteisessä Terveyttä edistävä moniaistinen ruokaympäristö (VÄRINÄ) -hankkeessa tarkastellaan sitä, voidaanko ruokaympäristön ympäristöelementeillä vaikuttaa ihmisten tekemiin ruokavalintoihin ja viihtyvyyteen. Syksyllä 2016 toteutimme valintamyymälässä Seinäjoella empiirisen kokeen, jossa tutkittiin sitä miten ihmiset kokevat kaksi keskenään erilaista hedelmä- ja vihannesosaston (HEVI) äänimaisemaa. Kokeen tarkoituksena oli testata äänellistä vaihtoehtoa valintamyymälöiden taustamusiikille ja ihmisten kokemusta äänimaiseman muutoksesta saman tilan sisällä.

Tutkimusaineisto koostuu kuuntelukävelyistä, ryhmähaastatteluista sekä mielipidekyselystä. Kaksi ryhmää, naisten ja miesten ryhmä, osallistui kuuntelukävelylle kahtena päivänä, joista jälkimmäisenä HEVI-osastolle tuotettiin äänisuunnittelijan ja tutkijoiden suunnittelema luonnon äänimaisema. Ryhmähaastatteluissa tutkimuksen osallistujat keskustelevalle ja arvioivat HEVI-osaston äänimaisemaa eri näkökulmista, erityisesti viihtyvyyden ja elämyksellisyyden näkökulmista. Haastatteluaineistosta analysoitiin sitä millaisia merkityksiä haastateltavat antoivat valintamyymälän äänimaisemalle, taustamusiikille ja tutkijoiden muokkaamalle äänimaisemalle.

Haastatteluaineiston analyysimetodina käytettiin kehysanalyysia, jossa tarkastellaan sitä miten haastateltavat kehystävät puheessaan kokemuksiaan valintamyymälän äänimaisemista. Mielipidekyselyyn vastasi 100 henkilöä ja vastauksista on tehty tilastollinen analyysi. Esitelmässä esitellään mielipidekyselyn tuloksia sekä alustavia tuloksia ryhmähaastattelujen analyysistä. Tuloksia pohditaan akustisen suunnittelun ja affektin käsitteiden näkökulmasta.

Monitieteiset näkökulmat / Multidisciplinary perspectives

Testing novel spectro-temporal musical descriptors with genre, dance style, and mood classification tasks.

*Fabi Prezja, Petri Toiviainen, Pasi Saari

University of Jyväskylä

In the field of artificial intelligence, supervised learning helps us develop many automatic recognition systems. In music information retrieval, training and testing such systems is possible with a variety of datasets. Popular ground-truth prediction tasks of such systems include genre, sub-genre, emotion, and composer prediction, to name a few. The focus of this study is to evaluate the classification performances of novel spectro-temporal musical descriptors.

The novel descriptors are namely sub-band entropy, sub-band zero crossing rate, sub-band kurtosis and sub-band skewness. Each can be conceptualized as the sub-band variant of the respective broadband descriptor referred. In order to assist our evaluations, we employ sub-band flux, a perceptually motivated and validated descriptor of polyphonic timbre. Additionally, during frame decomposition, we calculate and utilize different frame sizes for each sub-band of the descriptors, for later statistical summarization benefit. The classification performances are obtained with various learning algorithms, distinct datasets and multiple subsets of the descriptors. In order to train and test the various models, we utilize three music datasets pre-labelled with regards to, genres, dance styles and moods respectively. Our results primarily consist of classification performance rankings for each dataset, with respect to the learning algorithms and the combinations of the descriptors.

Monitieteiset näkökulmat / Multidisciplinary perspectives

Epistemologinen aihio uusille tutkimusideoille

***Jari-Matti Nurminen**

Jyväskylän yliopisto. Musiikin laitos.

Maailmankuvat ja paradigmat muuttuvat aikojen saatossa. Kuinka avata uusia reittejä uusille tutkimusalueille ulkoapäin tulevien tuottavuuspaineiden alla? Kuinka säilyttää samanaikaisesti humanistisille tieteille ominainen kriittisyys, jos rahoitukset seuraavat innovaatiohuumaa? Kuinka löytää yhteinen tietoteoreettinen kommunikaatiopinta eri alojen välille?

Rakenneuudistukset yliopistoissa tuovat ennestään toisilleen etäisiä aloja lähemmäs toisiaan. Tämä mahdollistaa uusien tieteellisten oivallusten ja teknisten innovaatioiden synnyn. Eräänä keskeisenä haasteena on kuitenkin löytää yhtenäinen epistemologia alojen välille, joiden tutkimukselliset lähtökohdat voivat olla kaukanakin toisistaan. Tarvitaan syväluotaavaa käsitteellistä uudelleenmäärittelyä.

Tässä esitelmässä esitellään erittäin tiiviissä muodossa informaation käsitteen syvärakennetta ja käsitteen omaksumisen käytännöllisiä etuja abstrakteissa ympäristöissä liikkumisessa. Informaation käsite tarjoaa muun muassa mahdollisuuden luonnontieteellisten ja kulttuurintutkimuksellisten lähestymistapojen yhdistelemiseen. Tämä mahdollistaa esimerkiksi luonnontieteissä usein vallitsevan objektivismin loogisesti pitävän kyseenalaistamisen, joka edelleen mahdollistaa vallitsevien rakenteiden ja ajatustottumusten syvemmän kritiikin.

Music, Motion, and Interpersonality

Social bonding through music-dance. What is it, and how do we find it?

***Joshua Bamford**

University of Jyväskylä

There is no argument that music and dance have the capacity to promote social bonding. However, little is known about the mechanisms and the extent of the effect. Few studies have made truly controlled comparisons between social activities, and those that do suggest the superiority of music or dance, stop short of demonstrating why that is the case. Even defining what social bonding is, and how to measure it, has proved problematic. Furthermore, social bonding with novel partners, and the maintenance of social bonds, may need to be distinguished. Some dominant methods of measurement are emerging, based on endocrine theories of social bonding, involving the oxytocin and endorphin systems. These exist amid an array of questionnaire based and behavioural measurements. In this presentation, I will discuss some theories explaining the role of hormones in social bonding, and how these have been utilised in a range of methods to measure music related social bonding in my own research and that of others. This should serve as a starting point for a broader discussion of the future of scientific enquiry into the social bonding functions of music and dance.

Music, Motion, and Interpersonality

Interpersonal Coordination in Dyadic Performance

***Marc Thompson**¹, **Yorgos Diapoulis**¹, **Tommi Himberg**², **Petri Toiviainen**¹

¹University of Jyväskylä

²Aalto University

Dyadic musical performance provides an excellent framework to study interpersonal coordination because it involves multiple agents performing matched, rhythmic and/or interactive behaviors. In this presentation, we report on an experiment in which interpersonal coordination was quantified using Canonical Correlation Analysis as a coupling measure. To provide some context when interpreting the output of CCA, musicians performed using different expressive manners (deadpan, normal, exaggerated). Overall the results showed the normal performances were slightly more interpersonally coordinated than deadpan and exaggerated.

Musiikkikulttuurit / Music in Cultures**Multimodal Representation: Rooted Cosmopolitanism in Sámi CD productions in the First Decade of the New Millennium*****Xinjie Chen**

University of Helsinki

This paper reports on research on Sámi CD productions in the first decade of the new millennium, analyzed according to theories of rooted cosmopolitanism and multimodality. Emphasizing that Sámi CD productions are multimodal products that include visual, textural and aural components, this paper examines the general situation of Sámi CDs in these ten years, arguing that cosmopolitanism in CDs' sleeve designs, productions and contents are deeply rooted in Sámi-ness, not only engaging ethnic attachments to that what is "Sámi" but also relationships between Sámi and others. It also asks how rooted cosmopolitanism is represented in the multiple modalities that are activated when artists create and listeners encounter Sámi CD productions. To accomplish both, the paper takes up several topics: visual representation, textural representation and aural representation. Visual representation will be discussed in terms of the denotation and connotation of the images used in CD sleeves and cover designs, such as portraits and other pictures. The discussion of texts concerns the relationship between the liner notes and ideas conveyed by the CD productions. CD lyrics engaging both Sámi-ness and cosmopolitanism, such as nature, tales and poems are analyzed too. The last part of the paper is about aural representation. The main sounds discussed are not only the musical melodies of tracks but rather the musical arrangements, also including the use of nature sounds (running water, wind, etc.) together with music. All of these components to contribute to Sámi CD as wholes in which Sámi-ness and the modernization of Sámi musical industry are both represented.

Musiikkikulttuurit / Music in Cultures**Keruuluetteloiden kertomaa: Erkki Ala-Könni suomalaisen kansanmusiikin tallentajana*****Outi Valo**

Tampereen Yliopisto / Kansanmusiikki-instituutti

Esitelmässäni käyn läpi, miten kansanmusiikin keruuluetteloita voidaan käyttää tutkimuksen lähdeaineistona niin kerääjä- kuin kokoelmalähtöisessä tutkimustyössä. Oma tutkimustyöni keskittyy suomalaiseen kansanmusiikin kerääjään Erkki Ala-Könniin (1911-1996), joka keräsi ainutlaatuisen arkistokokoelman äänitallenteita, valokuvia ja soittimia.

Esitelmäni aineistona hyödynnän Ala-Könnin äänitallennekokoelman digitaalisia ja paperimuodossa olevia keruuluetteloita, joihin sekä kerääjä itse, että Tampereen Kansanperinteen arkisto on tuottanut suuren määrän erilaista metadataa kuten esiintyjätiedot, tallennuspaikan ja ajan sekä tiedot esiintymistavasta ja instrumenteista.

Esittelyssä keskityn siihen, miten aineisto on saatu digitaalisesti prosessoitavaan muotoon. Hyödynnän tutkimuksessani väljästi digitaalisten ihmistieteiden (Digital Humanities) ajatusta, ja sitä miten tekstimuotoisia kuvailutietoja "louhimalla" voidaan tuottaa uutta tietoa kerääjästä, hänen tärkeiksi näkemistään perinteen luokista ja myös tietynlaisesta kansanmusiikin kaanonista – perusteista, millä informantit valittiin "arkistokelpoiksi".

Digitaaliset ihmistieteet mahdollistavat parhaimmillaan suurten aineistomäärien tutkimuksen ja tekstimuotoisten aineistojen osalta sitä on hyödynnetty erityisen paljon lehtikirjoitusaineistoihin. Samaa ajatusta voi soveltaa kuitenkin myös keruuluetteloiden kuvailutietoihin, jotka kertovat ajastaan ja aikansa aatemaailmasta. Digitaaliset ihmistieteet on käsitteenä suhteellisen uusi, mutta sen sisältö on oikeastaan tuttu jo 1970-luvun etnomusikologiasta: niin Erkki Ala-Könni kuin Yhdysvaltalainen Alan Lomaxkin ovat pohtineet jo tuolloin, millaisia mahdollisuuksia teknologia tarjoaisikaan tutkimuskäyttöön!

Musiikkikulttuurit / Music in Cultures

Kansanmusiikin kautta muut kansantaiteet – monitaiteisuus

* Anne-Mari Kivimäki

Taideyliopisto, Sibelius-Akatemia

Teen taiteellista tohtorintutkintoa Taideyliopiston Sibelius-Akatemian kansanmusiikin aineryhmässä otsikolla Suistamo – Perinnelaboratorio. Monitaiteisen tutkintoni pohjana on suistamolaisen Ilja Kotikallion (1894-1961) arkistoäänitteet, jotka löytyvät Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran (SKS) kansanrunousarkistosta. Äänitteillä pääosassa on Kotikallion tarinat, joita on tallennettu yhteensä noin 25 tuntia. Lisäksi nauhoilta löytyy Iljan laulamia suistamolaisia lauluja, sekä hänen soittamiaan sävelmiä haitarilla ja huuliharpulla.

Kerron esitelmässäni miten arkistoista löytämäni kansanmusiikki on avannut maailman, jonka kautta olen edennyt taiteellisessa työssäni kohti monitaiteisuutta. Sukeltaessa syvemmälle SKS:n arkistoista löytyvään kansanmusiikkiin, tuli vastaan muut kansantaiteet, kuten kansantanssi ja tarinankerronta sekä myöhemmin myös kuvataiteet ja elokuvataide. Jotta sukellus riittävän pitkälle onnistui, tarvitsin mukaan hieman mielikuvitusta, ja vapaata ajattelua. Olen työskentelyssäni pyrkinyt pois lokeroista ja genrerajoista. Vapaan työskentelyn myötä aikamatkalta tarttui mukaan uusia ajatuksia, ja ne tuottivat idean monitaiteisesta jatkotutkinnosta. Taiteiden yhdistäminen on houkuttanut kokeiluihin, joissa kansanmusiikki on lähtökohtana ja keskiössä, mutta antaa myös tilaa muille taiteenlajeille. Olen tehnyt tähän mennessä tutkintoni konserttiosuudet, Suistamo-sarjan viisi konserttia ja nyt on analysoinnin aika. Kansanmusiikkia monitaiteisesti vai esitystaidetta joka pohjautuu kansanmusiikkiin? Miten sukellus kohti Suistamo ja monitaiteisuutta onnistui?

Thematic session: Music for Emotional Wellbeing

*Suvi Saarikallio, Margarida Baltazar, Emily Carlson, Katharina Schäfer, Henna-Riikka Peltola, Jaakko Erkkilä

University of Jyväskylä

Music psychologists currently vividly study the affective impact of music: the emotions evoked, the mechanisms of emotion induction, the processes of emotion regulation. This symposium targets the relevance of such experiences to our daily wellbeing with six scholars from music psychology, music therapy, and musicology to present recent research findings and to engage in a dialogical discussion.

First, Suvi Saarikallio provides an overview of the current trends in the field, addressing questions of when and why does music serve as a beneficial resource for emotional wellbeing. Next, Margarida Baltazar, Emily Carlson, Katharina Schäfer, and Henna-Riikka Peltola present their recent findings on the topic. Baltazar begins with results of a literature review and survey to critically evaluate how the affective self-regulation through music has been and how it should be conceptualized. Carlson then describes an fMRI study that demonstrated neural indicators of particular adaptive and maladaptive musical emotion regulation patterns. Schäfer presents results of a survey about the social motives for engaging with different media, focusing on the ability of music to support a sense of belonging. Finally, Peltola presents the results of a survey about the range of emotional shades that are evoked as a response to a sad music. To close the session, Jaakko Erkkilä brings in the music therapy perspective and contemplates on how current research on the daily emotional impact of music resonates with the clinical work on emotion processing.

Saarikallio (Convener): What makes music a resource for emotional wellbeing?

Margarida Baltazar: How can we conceptualize musical affect self-regulation?

Emily Carlson: How does musical emotion regulation look in our brains?

Katharina Schäfer: How can music provide a sense of belonging?

Henna-Riikka Peltola: Is sad music good for our emotional health?

Jaakko Erkkilä (Discussant): Are emotions the shared ground between music in daily wellbeing and music in therapy?

Computer based Music Research

Musical feature and novelty curve characterizations as predictors of segmentation accuracy

*Martin Hartmann¹, Olivier Lartillot², Petri Toiviainen¹

¹University of Jyväskylä

²

Novelty detection is a well-established method for analyzing the structure of music based on acoustic descriptors. Work on novelty-based segmentation prediction has mainly concentrated on enhancement of features and similarity matrices, novelty kernel computation and peak detection. Less attention, however, has been paid to characteristics of musical features and novelty curves, and their contribution to segmentation accuracy. This is particularly important as it can help unearth acoustic cues prompting perceptual segmentation and find new determinants of segmentation model performance. This study focused on spectral, rhythmic and harmonic prediction of perceptual segmentation density, which was obtained for six musical examples from 18 musician listeners via an annotation task. The proposed approach involved comparisons between perceptual segment density and novelty curves; in particular, we investigated possible predictors of segmentation accuracy based on musical features and novelty curves. For pitch and rhythm, we found positive correlates between segmentation accuracy and both local variability of musical features and mean distance between subsequent local maxima of novelty curves. According to the results, segmentation accuracy increases for stimuli with milder local changes and fewer novelty peaks. Implications regarding prediction of listeners' segmentation are discussed in the light of theoretical postulates of perceptual organization.

Computer based Music Research

Bayesian Adaptive Estimation of Multidimensional Signal Detection Theory Models

*Joni Pääkkö
Jyväskylän Yliopisto

Signal Detection Theory (SDT) is a well-known general framework for analysing detection and decision making in the presence of noisy signals. In psychoacoustics e.g. a change in pitch could be considered as a signal that is embedded in external and internal noise. General Recognition Theory (GRT) is an established way of generalizing SDT concepts to multidimensional signals, and includes a theoretical framework for modelling interactions between their dimensions.

Psychophysical experiments may involve thousands of trials, since the information gained from a single trial is limited. To counter this, a variety of adaptive methods have been proposed to maximize information gain on each trial by selecting stimuli in an optimal way. However, there have not been applications of adaptive procedures to study GRT models. It is my intention to propose such a procedure and to evaluate its performance through simulations.

This has the potential to make testing GRT related concepts more affordable, and generally increase the accuracy of parameter estimates, which allows for more reliable detection of effects. In music research possible applications include studying the interactions between dimensions of complex signals, cross-modal interactions, action/perception coupling and the integration of elementary auditory dimensions into higher level concepts such as tonality.

Computer based Music Research

Archaeoacoustic study of the old rock paintings and offering sites in Northern Finland

*Kai Lassfolk¹, Riitta Rainio¹, Antti Lahelma¹, Tiina Äikäs²

¹University of Helsinki

²University of Oulu

In Finland, near the canyon lakes of Julma-Ölkky, Somerjärvi and Taatsijärvi, steep rock cliffs produce distinctive acoustic spaces. On these cliffs, prehistoric rock paintings (5200-500 BC) as well as an ancient Sámi offering site (c. 1100- AD) can be found. Ethnographic sources describe that the Sámi used to sing and listen to echoes while making offerings there. This paper presents the results of an archaeoacoustic project that seeks to explore the role of sound in the development and use of these archaeological sites. The applied methods include multichannel impulse response recording, angle of arrival estimation of early reflections, spectrum analysis, digital image processing and 3D laser scanning. On the basis of the analyses, we have concluded that the cliffs that have been painted or held as sacred are efficient sound reflectors. They create discrete echoes and, accordingly, phantom sound sources. Especially at the Väräkallio cliff, the sound appears to emanate directly from the painted figures. These results, together with previously unnoticed drumming figures in the Väräkallio painting, provide a clue to the significance of the sound rituals at these sacred sites.

Computer based Music Research

A fronto-parieto-temporal network underlies auditory boundary perception during real life music listening

Iballa Burunat¹, Martin Hartmann¹, Elvira Brattico², Petri Toiviainen¹

¹University of Jyväskylä

²Centre for Music in the Brain (MIB), Department of Clinical Medicine, Aarhus University

Boundary perception is a fundamental process not only in music perception, but also in cognitive science in general. We investigated regional brain activity associated to this phenomenon in 18 musicians and 18 nonmusicians. Using functional magnetic resonance imaging (fMRI), we acquired participants brain responses while they listened to naturalistic music. An additional perceptual test was used to detect the boundaries in the music in real time. Findings indicated that the perception of boundaries is related to increased auditory motor activity, and decreased fronto-parietal activity. Our results provide evidence of the involvement of the action system as fundamental to the experience of boundary perception in music, and thus engaged in the coherent representation of the musical flow. Although no group differences were found, functional connectivity analyses are underway to investigate potential group differences in the functional connections within the fronto-parieto-temporal network. We discuss these findings in the light of recent work linking boundary perception to entropy (i.e., information content or unexpectedness) in addition to neuroimaging work on musical tension.

Musiikin kerronnalliset funktiot / Narrative Functions of Music / Musikens dramaturgiska funktioner**Vainoaminen henkisenä raiskauksena elokuvassa Hirveä kosto*****Sini Mononen**

University of Turku

Lamont Johsonin ohjaamassa raiskaus-kosto-elokuvassa *Hirveä kosto* (1976) raiskausta käsitellään eri tavoin. Esillä ovat eksplisiittisen raiskauksen esityksen lisäksi niin sanottu off-screen-raiskaus ja symbolinen raiskaus. Symbolinen raiskaus tapahtuu vainoamisteon kautta. Elokuvan päähenkilö raiskataan vainoavan puhelun aikana pakottamalla hänet kuuntelemaan raiskaavaa musiikkia. Tämä puhelu kehystää vainoamisen elokuvassa henkiseksi raiskaukseksi. Käsittelen esitelmässäni elokuvan soivia raiskausesityksiä, joita ovat vainoava puhelu ja raiskaava musiikki, sitova ja saalistava musiikki sekä raiskauksen uhrin elämän äänien häpäisy. Teoreettisena viitekehyksenä ovat 1970-luvulla nimetyt raiskausmyytit, jotka estävät elokuvan kuvaamassa yhteiskunnassa henkisen raiskauksen, vainoamisen, tunnistamisen. Tarkastelen analysoitavaa aineistoa kriittisen lähiluvun ja -kuuntelun keinoin. Esitelmä on osa väitöskirjaprojektiani, jossa käsittelen väkivaltaisen vainoamisen kokemuksen soivia esityksiä elokuvassa.

Musiikin kerronnalliset funktiot / Narrative Functions of Music / Musikens dramaturgiska funktioner

Musiikki ja ääni 2000-luvun pohjoismaisissa rikosdraamoissa

***Kaapo Huttunen**
University of Turku

Pohjoismaiset rikosdraamat ovat tällä vuosituhanella, erityisesti tanskalaisten ja ruotsalaisten elokuva- ja televisiotuotantojen kautta, menestyneet ennennäkemättömän hyvin. Ne ovat saaneet runsaasti kansainvälistä huomiota, niistä on tehty useita uusintafilmaisointeja ja niillä on – suhteellisen lyhyessä ajassa – ollut varsin merkittävä vaikutus audiovisuaaliseen kulttuuriin. Siksi on tarpeellista perehtyä niiden syntyprosesseihin ja muotokieleen.

Esitelmässäni keskityn kertomaan alkuvaiheessa olevasta väitöstutkimuksestani, joka selvittää kansainvälisesti menestyneiden tanskalaisten ja ruotsalaisten rikosdraamojen (1) musiikillis-äänellistä ilmaisua, sekä (2) musiikin ja äänisuunnittelun taiteellista työtä ja sen taustalla vaikuttavia sosiokulttuurisia ja tuotannollis-taloudellisia tekijöitä. Aihetta lähestytään kolmen tapauksen kautta. Nämä ovat elokuvasarja Wallander (Wallander, Ruotsi 2005–2013), sekä televisiosarjat Rikos (Forbrydelsen, Tanska 2007–2012) ja Silta (Bron/Broen, Ruotsi/Tanska 2011–2015). Keskeinen tutkimusaineisto kerätään teoskohtaisilla ääniraita-analyysillä ja haastattelemalla taiteellisesti vastuullisia henkilöitä – säveltäjiä, äänisuunnittelijoita ja ohjaajia.

Tutkimus tuottaa uutta tietoa siitä, kuinka tanskalaisten ja ruotsalaisten rikosdraamojen dramaturgiat niiden musiikin ja äänisuunnittelun osalta rakentuvat ja miten ne suhteutuvat muuhun ilmaisulliseen ja kerronnalliseen ainekseen. Samoin tutkimus valaisee käytettävissä olevien resurssien ja erilaisten kulttuurisidonnaisten arvovakenteiden, kauneuskäsitysten ja taiteellisen ryhmätyön tapojen vaikutuksia kyseisissä esimerkkitapauksissa. Tutkimuksessa myös kehitetään uutta elokuvamusiikin ja -äänien yhteisanalyysin metodologiaa. Tutkimus toteutetaan neljässä vuodessa ja sen pohjalta laaditaan englanninkielinen monografiamuotoinen väitöskirja (työnimi: Killer Sounds – Music and Sound Design in 21st Century Nordic Crime Drama Films).

Musiikin kerronnalliset funktiot / Narrative Functions of Music / Musikens dramaturgiska funktioner

Musikens dramaturgiska funktioner i samband med sportevenemang

*Kaj Ahlsved
Åbo Akademi

I min forskning intresserar jag mig för hur inspelad musik används i samband med sportevenemang. Detta tema har jag i mitt avhandlingsprojekt delat upp i fyra artiklar vilka tangerar ljudlandskap, musikens funktion, samt lokal- respektive nationell identitet. I den här presentationen kommer jag att diskutera ett av de ämnen jag kommer att lyfta fram i avhandlings slutsatser, nämligen musikens roll i utformandet av lagsportevenemangets dramaturgi.

En viktig aspekt av musikanvändningen i samband med sportevenemang är hur musiken bidrar till att skapa en dramatisk helhet av matchevenemanget. Med ljud- och musikplanering kan man skapa en underhållande dramaturgi, ett dramatiskt händelseförlopp. I anslutning till detta har jag identifierat tre huvudfunktioner för musikanvändningen. För det första är musik ett dramaturgiskt verktyg som används för att knyta samman händelserna i arenan till en helhet med en narrativ struktur och olika delar. För det andra har musiken en funktion som tolkare av dramat och bidrar till att skapa en känsla eller ett förhållningssätt till platsen och de aktiviteter som utförs där. Slutligen kan man konstatera att musik är ett medel för identifikation, den bidrar till att skapa gemenskap och knyter samman publiken med spelarna genom att inbjuda dem att bli delaktiga i narrativet.

Musiikin kerronnalliset funktiot / Narrative Functions of Music / Musikens dramaturgiska funktioner**"Holy Jumpin' Jimminy" and the soundtrack of Finnish children's film Mr Who*****Sanna Qvic**

University of Turku

This paper presents a part of my PhD dissertation, in which I examine the soundtracks of Finnish fairy tale films for children using close reading and music analysis. My research data comprises a selection of films made between the years 1949 and 2004. With this data I will demonstrate how soundtracks tell the story, and how they immerse the viewers into the story world of these films.

The foci of this presentation is the preliminary results from my audio-visual analysis of a film "Holy Jumpin' Jimminy! Said Mr. Who" (1973, directed by Jaakko Talaskivi). It deals with fantasy and everyday aspects of children's lives and more far-reaching causes (peace, cooperation etc.). As it is filmed in documentary style, the music, which consists mainly of songs, gives to the narration its fantastic quality.

So my paper looks for answers to some of the following questions: What kind of songs does the film have? Is there a common topic or do they differ from each other? Is there traditional so-called break point act or song? And if the filming tradition is broken, is the selected narrative strategy in line with the target group of this film (children from 7 up to 12-year-old)?

List of Authors**A**

Ahlsved Kaj, 76
 Anttonen Salli, 33
 Auvinen Tuomas, 30

B

Baltazar Margarida, 69
 Bamford Joshua, 64
 Brattico Elvira, 73
 Burunat Iballa, 73

C

Carlson Emily, 69
 Chen Xinjie, 66
 Chen Ying-Hsien, 39

D

Diapoulis Yorgos, 65

E

Erkkilä Jaakko, 69
 Erol Ayhan, 59

G

Gruber Hans, 45

H

Hartmann Martin, 70, 73
 Hasu Johanna, 25
 Hautsalo Liisamajja, 49
 Heikkinen Olli, 37
 Heinonen Yrjö, 41
 Himberg Tommi, 65
 Hottinen Merja, 54
 Huovinen Erkki, 57, 60
 Hurme Tarja-Riitta, 45
 Huttunen Kaapo, 75
 Häkkinen Atte, 56

I

Iitti Sanna, 28

J

Jaakkola Soila, 47
 Jimenez Ivan, 22

K

Kaitajärvi-Tiekso Juho, 31
 Karjalainen Noora, 29
 Karonen Petri, 50
 Kivimäki Anne-Mari, 68
 Klemetti Sanna, 60

Kontukoski Maija, 61
 Koskela Oskari, 23
 Kosonen Erja, 25
 Kurkela Vesa, 51
 Kuusela Jukka, 18
 Kuusi Tuire, 22

L

Lahelma Antti, 72
 Lartillot Olivier, 70
 Lassfolk Kai, 72
 Lebaka Morakeng Edward Kenneth, 53
 Leppänen Taru, 20
 Letulë Nerdinga, 19
 Loimusalo Nina, 57
 Luck Geoff, 32

M

Moisala Pirkko, 20
 Mononen Sini, 74
 Myllykoski Mikko, 34

N

Niemisto Paul, 38
 Nurminen Jari-Matti, 63

P

Peltola Henna-Riikka, 69
 Pitkänen Henri, 27
 Poutiainen Ari, 52
 Prezja Fabi, 35, 62
 Puurtinen Marjaana, 45, 57
 Pääkkö Joni, 71
 Pääkönen Leena, 58

Q

Qvic Sanna, 77

R

Rainio Riitta, 72
 Ramstedt Kim, 40
 Randall Will, 35
 Rantanen Saijaleena, 49
 Rautio Riitta, 42
 Richardson John, 43
 Riikonen Taina, 56

S

Saari Pasi, 35, 62
 Saarikallio Suvi, 69
 Schäfer Katharina, 69
 Størvold Tore, 43
 Suomi Henna, 46
 Sutela Katja, 34, 44

T

Tarvainen Anne, 24
Teikari Anne, 17
Thompson Marc, 65
Tiainen Milla, 20
Tiekso Tanja, 56
Tikka Soile, 25
Toiviainen Petri, 62, 65, 70, 73
Torvinen Juha, 43
Tuuri Kai, 34
Tyrväinen Helena, 48
Tähti Taru, 16

U

Uimonen Heikki, 56

V

Valo Outi, 67
Valtasaari Hannele, 25
Vehviläinen Anu, 21
Virtanen Marjaana, 55
Virtanen Markus, 36
Välimäki Susanna, 43
Välisalo Tanja, 50

W

Wahlfors Laura, 26

Y

Ylitalo Anna-Kaisa, 57

Ä

Äikäs Tiina, 72